

community

Η Νεοαποστολική Εκκλησία, ανά τον Κόσμο

04/2020/GR

Πεντηκοστή 2020: Πνεύμα της ελευθερίας

Κύριο άρθρο

Η πιστότητα του Θεού

Θεία λειτουργία

Ομολογία πίστης και αγάπη

Διδασκαλία

Η Θεϊκή κλίση

Μια Εκκλησία, όπου

αισθάνεσαι καλά

Διεθνής Νεοαποστολική
Εκκλησία

■ Κύριο άρθρο

- 3 Η πιστότητα του Θεού μας οδηγεί στην κοινωνία μαζί του

■ Θεία λειτουργία

- 4 Διακήρυξη και αγάπη

■ Επίσκεψη στην Αφρική

- 10 Τίποτα δεν είναι δυνατό χωρίς ελπίδα

■ Επίσκεψη στην Ευρώπη

- 12 Κάνει αυτό που εμείς δεν ξέρουμε να κάνουμε

■ Επίσκεψη στην Αμερική

- 14 Άνθρωποι σύμφωνα με την καρδιά του Θεού

■ Χώρος για τα παιδιά

- 16 Ο Δαυίδ χρίζεται βασιλιάς

■ Φωτογραφία Εξωφύλλου: Marcel Felde

■ Φωτογραφία επάνω: Νεοαποστολική Εκκλησία Δυτικής Γερμανίας

- 18 Στο σπίτι του Σουξέ στη Νυόρ Γκανβέα (Λιβερία)

■ Διδασκαλία

- 20 Θεϊκή κλίση και άσκηση υπηρεσίας με όλη τη σοφία

- 22 Μια Εκκλησία στην οποία οι πιστοί αισθάνονται καλά

■ Νέα από όλο τον κόσμο

- 24 Σώστε τα παιδιά μας: με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας Παιδιού 2020

- 26 Ούτε σημάδι, ούτε τιμωρία

- 27 Η εκπαίδευση, μια διέξοδος από την φτώχεια

- 28 Παροχή βοήθειας σε εκείνους των οποίων η κατάσταση επιδεινώθηκε εξ αιτίας του Κορωναϊού

- 30 Ο Ύμνος της Πεντηκοστής 2020

- 31 Όλα εξαρτώνται από τους τραγουδιστές «οδηγούς»

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΘΗΝΑΣ

Δημητρίου Ράλλη 47, ΜΑΡΟΥΣΙ

Τηλ.: 210 6142 071 - 697 9936 165

Θείες λειτουργίες: Κυριακή 10:00 π.μ.

Τετάρτη 19:30 μ.μ.

Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

N. Μανδηλάρα 23, Σταυρούπολη

Τηλ.: 23990 20273

Θεία λειτουργία: Κυριακή 10 π.μ.

Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥΚΡΗΤΗΣ

Ανακρέοντος 1 και Στησιχόρου, Μπεντεβή

Τηλ.: 697 7140 600

Θεία Λειτουργία, Κυριακή 11:00 π.μ.

Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Διονυσίου Κυκκότη 24

4043 Γερμασόγεια Λεμεσού

Κυριακή 10:00 π.μ.

Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

Η πιστότητα του Θεού μας οδηγεί σε κοινωνία μαζί του

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές,

«Πιστός είναι ο Θεός, διαμέσου τού οποίου προσκληθήκατε στο να είστε κοινωνοί τού Υιού του, του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας» (Α' Κορινθίους 1:9). Διαβάζοντας αυτό τον λόγο από την Αγία Γραφή, σας σκέπτομαι. Ο καθένας από μας ζει τη δική του προσωπική ζωή. Σκαμπανεβάζεται πότε πάνω, πότε κάτω, κάποιες φορές γεμίζει φόβο και κατόπιν, ξανά με χαρά. Παρηγοριά μας είναι η ακόλουθη: Ο Θεός είναι πιστός! Κάνει αυτό που λέει. Εμείς οι άνθρωποι δεν το αισθανόμαστε πάντα αυτό, ειδικά καθώς δεν γνωρίζουμε, παρά μόνο ένα μικρό μέρος από το θεϊκό σχέδιο που ετοιμάζει για εμάς.

Είναι ο Θεός, ο οποίος μας κάλεσε σε κοινωνία με τον Υιό του Ιησού Χριστό. Μας καλεί, μας επιλέγει – και όχι το αντίστροφο. Γνωρίζει τον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά καλύτερα απ' ότι καθένας γνωρίζει τον εαυτό του και ξέρει τα πάντα. Και αφήνει την ελευθερία στον κάθε άνθρωπο, να ακολουθήσει αυτό το κάλεσμα ή όχι.

Ο Θεός μας καλεί στην αιώνια κοινωνία με τον Ιησού Χριστό, τον Κύριο μας. Ο ίδιος ο Ιησούς το επιβεβαίωσε: Θέλει να είμαστε εκεί που είναι κι αυτός. Ήδη από τώρα είμαστε σε κοινωνία ζωής με τον Υιό του Θεού. Γινόμαστε ένα σώμα μαζί του σε όλες τις καταστάσεις:

- Μέσα στα προσωπικά μας δεινά, αγωνιζόμαστε για να παραμείνουμε σε κοινωνία με τον Θεό.
- Υποστηρίζουμε τον Ιησού στην αποστολή του και διακηρύττουμε το Ευαγγέλιο, πράττοντας το καλό.
- Δεν ξεχνάμε καμιά στιγμή αυτή την αποστολή, αλλά την κάνουμε απόλυτη προτεραιότητά μας.

Ο Θεός καλεί σε κοινωνία τους πιστούς – μέσα στην εκκλησία:

- Θέλουμε να είμαστε μαζί και να ενεργούμε μαζί, να προσευχόμαστε μαζί, να εορτάζουμε μαζί, να εργάζόμαστε μαζί.
- Θέλουμε να ενισχύουμε αυτή την ενότητα και πολεμάμε τη διαιφωνία: αποφεύγουμε τις φήμες, αφήνουμε στην ησυχία του το παρελθόν και μιλάμε για τα καλά πράγματα και όχι για οποιοδήποτε κακό.
- Υπηρετούμε ο ένας τον άλλον και δεν κάνουμε διακρίσεις ανάμεσα στους πελάτες ή τους προμηθευτές: ο καθένας μπορεί να συμβάλλει στην ευημερία της κοινωνίας.

Φωτογραφία: Διεθνής Νεαστοστολή Εκκλησία

Τελικά, ο Θεός μας καλεί επίσης στην κοινωνία της Αγίας Κοινωνίας:

- Αποτελεί μια πρόγευση του γεύματος των γάμων του Αρνίου.
- Μας υπενθυμίζει ότι ο Χριστός μοιράστηκε τα πάντα με τους ανθρώπους, ακόμη και τους πόνους, αλλά και τον θάνατο.
- Μας δίνει τις δυνάμεις να πολεμάμε όπως πολέμησε και εκείνος.
- Ενισχύει την αδελφική κοινωνία του καθενός με τους άλλους. Είναι για όλους το ίδιο ψωμί και το ίδιο κρασί και η ίδια εορτή της Αγίας Κοινωνίας. Τι θα μπορούσαμε να κάνουμε χωρίς κοινωνία;

Σε ευχαριστούμε Κύριε που μας επέτρεψες να αποτελούμε μέρος αυτής της κοινωνίας.

Σας απευθύνω τους πιο αδελφικούς μου χαιρετισμούς.

Zan Luk Svanter

Φωτογραφίες Marcel Felde

Η θεία λειτουργία μεταδόθηκε απ' ευθείας από την εκκλησία του Ντάρμσταντ (Γερμανία), μέσω YouTube, IPTV και μεταδόθηκε επίσης τηλεφωνικά.

B' Κορινθίους 3 : 17

« Ο δε Κύριος είναι το Πνεύμα·
και όπου είναι το Πνεύμα του
Κυρίου, εκεί υπάρχει
ελευθερία ».

Διακήρυξη και αγάπη

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, είναι πραγματικά κάτι το πολύ ιδιαίτερο, να εορτάζουμε την Πεντηκοστή με αυτό τον τρόπο. Σε κανονικές συνθήκες, θα είχαμε συναθροιστεί για να εορτάσουμε την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος, γεγονός που περιγράφουμε επίσης ως τη γέννηση της Εκκλησίας μας. Προσευχόμαστε και ψάλλουμε μαζί, λατρεύουμε τον Θεό και έχουμε τη συνήθεια να λαμβάνουμε μια ιδιαίτερη ευλογία από τον επουράνιο Πατέρα μας με την ευκαιρία της Πεντηκοστής. Είμαστε ευλογημένοι από το γεγονός ότι μπορούμε να είμαστε ενωμένοι ως κοινότητα, ότι μπορούμε να λαμβάνουμε τον λόγο του Θεού, ότι εορτάζουμε την Αγία Κοινωνία, τόσο για εμάς, όσο και για τους εκλιπόντες. Και να που ο Θεός άλλαξε τα σχέδιά μας και δεν μπορούμε να συναθροιστούμε, δεν μπορούμε να εορτάσουμε την Αγία Κοινωνία, ούτε για εμάς, αλλά ούτε και για τους εκλιπόντες και δεν έχουμε καμία εξήγηση γι' αυτό – σε κάθε περίπτωση, εγώ δεν έχω. Το μόνο πράγμα που μπορούμε να κάνουμε, είναι να τοποθετηθούμε με ταπεινοφροσύνη κάτω από το χέρι του Θεού.

Κοιτάζουμε για μια στιγμή την γυναίκα από την Χαναάν, που ήλθε να βρει τον Ιησού, ζητώντας του να θεραπεύσει την κόρη της. Ο Ιησούς αρνήθηκε επειδή ήταν ειδωλολάτρισσα. Τότε, η γυναίκα εκφράστηκε: Αν δεν μπορώ να έχω το ψωμί, είμαι ικανοποιημένη με τα ψίχουλα. Όταν ο Ιησούς είδε την πίστη της, τότε εκείνη απέκτησε αυτό που ζητούσε (βλ. Ματθαίος 15:21-28).

Προς το παρόν δεν μπορούμε να λάβουμε το πλήρες μενού της ευλογίας. Για κάποιο λόγο, ο Θεός αποφάσισε: Δεν θα λάβετε παρά μόνο τα ψίχουλα του ψωμιού. Ωστόσο, εμπιστευόμαστε τον επουράνιο Πατέρα μας, λέγοντας: Εάν λαμβάνουμε τα ψίχουλα του ψωμιού, θα είμαστε ευλογημένοι χάρη σε αυτά. Φιλοδοξούμε προφανώς να λάβουμε το πλήρες μενού και προσευχόμαστε να το λάβουμε ξανά, το συντομότερο δυνατόν. Είπα: Ο Θεός άλλαξε τα σχέδιά μας· και αυτό συμβαίνει για πολλούς από τους αδελφούς και τις

αδελφές μας. Ένα αγαπημένο πρόσωπο έχει πεθάνει, άλλα έχουν χάσει πολλά χρήματα ή ακόμη και την πηγή του εισοδήματός τους. Σε ορισμένες περιοχές, οι άνθρωποι δεν μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες τους. Τα σχέδιά μας άλλαξαν από τον Θεό, αλλά ο Θεός δεν άλλαξε το δικό του σχέδιο. Επιθυμεί να οδηγήσει τον λαό του στην βασιλεία του. Επιθυμεί να μας παρηγορήσει, να μας ενισχύσει και να μας ευλογήσει. Και θα το κάνει. Το Άγιο Πνεύμα μας υπενθυμίζει: Είσαι ένα παιδί του Θεού, ο επουράνιος Πατέρας σου δεν θα σε ξεχάσει!

Τώρα πρόκειται να εορτάσουμε την Πεντηκοστή και για εισαγωγή σε αυτή την εορτή, ακούμε ένα ανάγνωσμα από την Αγία Γραφή. Το απόσπασμα από τις Πράξεις των Αποστόλων 2:1-4.12-21).

Ναι, η πρώτη εορτή της Πεντηκοστής ήταν ένα αποφασιστικό πρώτο βήμα στο σχέδιο σωτηρίας του Θεού. Ο Πατέρας και ο Υιός απέστειλαν το Άγιο Πνεύμα στην γη, όπως προηγούμενα ο Πατέρας είχε αποστέιλει τον Υιό στην γη. Βέβαια, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα ήταν πάντα ένα με τον Πατέρα και εκπλήρωναν μαζί την εργασία τους στην γη και οπουδήποτε αλλού. Άλλα ξέρουμε επίσης, ότι ο Θεός ο Πατέρας απέστειλε τον Υιό του επάνω στην γη για να πραγματοποιήσει μια συγκεκριμένη αποστολή:

Ο Υιός του Θεού ενσαρκώθηκε για να διακηρύξει το θέλημα του Θεού. Είπε: «Η δική μου διδασκαλία δεν είναι δική μου, αλλά εκείνου που με απέστειλε» (βλ. Ιωάννης 7:16).

Δεύτερη αποστολή του Υιού του Θεού ήταν να συγκεντρώσει τους ανθρώπους, για να τους οδηγήσει στην βασιλεία του Θεού.

Η τρίτη αποστολή του ήταν να θυσιάσει τη ζωή του, για να προσφέρει στους ανθρώπους τη δυνατότητα να έλθουν προς τον Θεό. Από τη στιγμή που εκπλήρωσε και αυτή την αποστολή, επέστρεψε κοντά στον Πατέρα. Στη συνέχεια ο Θεός απέστειλε το Πνεύμα στη γη, με μια ξεχωριστή αποστολή και γ' αυτό επίσης:

Αποστολή του Αγίου Πνεύματος είναι να αναγγέλλει το θέλημα του Θεού. Καιρό πριν, ο Ιησούς είχε πει στους μαθητές του: έχω ακόμη πολλά να σας πω, αλλά θα έλθει το Πνεύμα που θα σας οδηγήσει στην αλήθεια (βλ. Ιωάννης 16:12-13).

Το Άγιο Πνεύμα ενεργεί στον άνθρωπο και διαμέσου του ανθρώπου

Δεύτερη αποστολή του Αγίου Πνεύματος είναι να συναθροίσει τον λαό του Θεού. Με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, ο λαός του Θεού, ενσωματώθηκε στο σώμα του Ιησού.

Η τρίτη αποστολή του είναι η προετοιμασία της νυμφίας του Χριστού. Το Άγιο Πνεύμα θέλει να διαμορφώσει μέσα μας το νέο δημιούργημα, για να μπορούμε έτσι να γινόμαστε όλοι και περισσότερο παρόμοιοι με τον Ιησού, έτσι ώστε να γίνει δυνατόν να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού.

Το Άγιο Πνεύμα ενεργεί ως μια αόρατη δύναμη. Ενεργεί στον άνθρωπο και διαμέσου του ανθρώπου. Για να εκπληρώσει τις τρεις αποστολές του, χρειάζεται τους ανθρώπους. Γι' αυτό το Άγιο Πνεύμα παίρνει τους ανθρώπους, διεισδύει μέσα τους, τους εξαγιάζει και έτσι τους επιτρέπει να είναι όργανα στα χέρια του Θεού, για να εκπληρώσει το σχέδιό του. Αυτό έγινε ξεκάθαρα ορατό κατά την Πεντηκοστή. Εκείνοι που ήταν πλήρεις από το Άγιο Πνεύμα άρχισαν να προφητεύουν. Χωρίς φόβο, εξέφραζαν το θέλημα του Θεού. Στην ομιλία του, την ημέρα της Πεντηκοστής, ο Πέτρος είπε: Αυτός είναι ο Ιησούς που δεν θέλατε, που τον σταυρώσατε. Ο Θεός τον έδωσε ως Κύριο και Μεσσία. Προφήτευσε ότι ο Ιησούς ήταν ο Υιός του Θεού και ότι ο Θεός ήταν ο Πατέρας του. Έτσι το Άγιο Πνεύμα επέτρεψε στον Πέτρο και στους άλλους να διακηρύξουν το θέλημα του Θεού, χωρίς φόβο (βλ. Πράξεις των Αποστόλων 2:22-36).

Το ίδιο συνέβη αργότερα και με το Στέφανο, ο οποίος πέθανε για την πίστη του (βλ. Πράξεις των Αποστόλων 7). Ιδια επίσης και η περίπτωση του Φιλίππου, ο οποίος ανήγγειλε το θέλημα του Θεού στον αξιωματούχο από την Αιθιοπία. Αργότερα, οι τέσσερις κόρες του Φιλίππου υπηρέτησαν ως προφήτισσες (βλ. Πράξεις των Αποστόλων 8:29-40 και 21:8-9).

Σήμερα, είμαστε εκείνοι που έχουμε εκλεγεί για να ανακοινώνουμε το θέλημα του Θεού, διαμέσου του Αγίου Πνεύματος. Εάν αφήνουμε το Άγιο Πνεύμα να μας διαπερνά, θα μας επιτρέπει να το πράττουμε σε όλες τις περιστάσεις. Ακόμα και σήμερα, ο Ιησούς απορρίπτεται από πολλούς ανθρώπους. Λένε ότι η διδασκαλία του Χριστού δεν σχετίζεται πλέον με την εποχή μας, άλλοι προσπαθούν να προσαρμόσουν τη διδασκαλία του Ιησού. Οταν σκέπτονται τον Ιησού, τον σκέπτονται ως κάποιον, που απλά, έκανε θαύματα· και μάλιστα καυχώνται γι' αυτό. Άλλοι τροποποιούν με τέτοιο τρόπο το Ευαγγέλιο, για να τους επιτρέπει την επιτυχία στις επιχειρήσεις τους. Είμαστε ωστόσο απεσταλμένοι για να μεταδίδουμε το αληθινό Ευαγγέλιο, όπως ακριβώς το διακηρύττει το αποστολικό αξίωμα. Το αληθινό Ευαγγέλιο, ακόμη και σήμερα, εξακολουθεί να ισχύει και μπορεί να εφαρμόζεται σε κάθε περίσταση και κατάσταση.

Μερικοί σκέπτονται ότι εξ αιτίας της κρίσης που συνδέεται με τον κορωναϊό, θα υπάρχει μια αλλαγή και θα ζήσουμε το πριν και το μετά τον κορωναϊό: Ότι θα πρέπει να σκεφτούμε εν νέου τον τρόπο της αναδιοργάνωσης της κοινωνίας και της οικονομίας· ότι θα πρέπει να σκεφτούμε ένα νέο τρόπο ζωής, επειδή δεν μπορούμε να συνεχίζουμε το δρόμο του εγωισμού, καθώς αυτός οδηγεί σε αδιέξοδα.

Δεν ξέρω αν θα υπάρξει πραγματικά μια αλλαγή. Το ελπίζω, αλλά ξέρω επίσης, ότι οι άνθρωποι παραμένουν άνθρωποι. Εκπληρώνουμε ωστόσο την αποστολή μας, ακόμη και κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, έχοντας την εξουσιοδότηση από το Άγιο Πνεύμα, να διακηρύττουμε το Ευαγγέλιο του Ιησού με λόγια και με έργα. Η διδασκαλία του Ιησού είναι πάντα έγκυρη: η επί του όρους ομιλία εξακολουθεί να ισχύει, ο χρυσός κανόνας είναι πάντα ισχυρός. Οφείλουμε να συμπεριφερόμαστε ανάλογα. Διακηρύττουμε το γεγονός ότι τα πνευματικά πλούτη είναι πιο πολύτιμα και έχουν μεγαλύτερη αξία από τα υλικά πλούτη. Θέλουμε προφανώς να εξασφαλίσουμε ότι τα παιδιά μας θα έχουν μια όμορφη ζωή, ότι θα έχουν επαρκή τροφή, ότι θα έχουν μια σωστή και καλή εκπαίδευση, όλα αυτά είναι πολύ καλά. Δεν ξεχνάμε ωστόσο: Το μεγαλύτερο δώρο που μπορούμε να κάνουμε στα παιδιά μας, είναι να είμαστε σε θέση να τους πούμε ότι ο Ιησούς Χριστός ζει μέσα τους, χάρη στην αναγέννηση με νερό και Πνεύμα. Ο καλύτερος τρόπος για να δείξουμε στα παιδιά μας ότι τα αγαπάμε, είναι να τα κάνουμε να ανακαλύψουν τον Ιησού Χριστό.

Θέλουμε επίσης να συνειδητοποιούμε το γεγονός ότι οφείλουμε να χρησιμοποιούμε τους πόρους αυτής της γης, με περισσότερη σύνεση και μεγαλύτερη προσοχή.

Χάρη στο Άγιο Πνεύμα είμαστε ικανοί να πρωθούμε τα συμφέροντά μας για την εξυπηρέτηση του κοινού καλού

Εκεί επίσης είναι η έκφραση της αγάπης για τον Θεό και για τον πλησίον μας. Κάποιες φορές, ορισμένοι αδελφοί και αδελφές μου λένε: Ναι, αλλά αγαπητέ Πρωταπόστολε, δεν θέλουμε να παραμένουμε εδώ, θέλουμε να πάμε στον ουρανό. Άρα δεν είναι τόσο σημαντικό να ασχολούμαστε με την γη, αλλά περισσότερο με την ψυχή μας, καθώς θέλουμε να πάμε στον ουρανό. Ωστόσο, δεν ξεχνάμε ότι οι άνθρωποι θα εξακολουθήσουν να ζουν στην γη, μέχρι την ημέρα της τελικής κρίσης. Οι άνθρωποι είναι υπεύθυνοι για την γη, μέχρι την τελευταία κρίση. Και επιπλέον, ελπίζουμε να αποτελέσουμε μέρος του βασιλικού ιερατείου και να επιστρέψουμε με τον Ιησού Χριστό σε αυτή τη γη, για να διακηρύξουμε το Ευαγγέλιο στο πλευρό του Κυρίου Ιησού.

Βλέπετε; Ακόμη και από Νεοαποστολική άποψη, έχει νόημα να μας απασχολεί ο τρόπος με τον οποίο μεταχειρίζόμαστε την γη.

Είναι ένας τρόπος με τον οποίο μπορούμε να εκπληρώνουμε την πρώτη αποστολή του Υιού του Θεού: Διακηρύττουμε άφοβα και με πολύ θάρρος, το γεγονός ότι η επί του όρους ομιλία και ο χρυσός κανόνας εξακολουθούν πάντα να ισχύουν. Θέλουμε επίσης να συνειδητοποιούμε ότι τα πνευματικά πλούτη έχουν μεγαλύτερη σημασία από τα υλικά αγαθά.

Βεβαιωνόμαστε ότι ο Ιησούς Χριστός ζει στις καρδιές των παιδιών μας και φροντίζουμε αυτή τη γη, στην οποία ζούμε.

Η δεύτερη αποστολή του Ιησού και του Αγίου Πνεύματος ήταν να συναθροίσει τον λαό. Ο Ιησούς ήταν πολύ απαιτητικός. Έλεγε: Θα επιθυμούσα, ο λαός και εγώ να είμαστε ένα, όπως εγώ και ο Πατέρας είμαστε ένα. Ο Ιησούς επιθυμεί η Εκκλησία του Χριστού να είναι μια εικόνα ενότητας, όπως την εκπροσωπεί ως Αγία Τριάδα. Ο Θεός, ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα είναι τρία θεϊκά «πρόσωπα» διακριτά, αλλά είναι τέλεια ένα. Εμείς που βαπτιστήκαμε με νερό και Πνεύμα οφείλουμε να αντικατοπτρίζουμε αυτή την ενότητα. Είναι προφανές ότι παραμένουμε αδύναμοι αμαρτωλοί και η ενότητά μας δεν θα είναι ποτέ τέλεια όπως αυτή το Θεού, του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Άλλα, χάρη στη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, θα μπορούμε

να συνεχίσουμε να εργαζόμαστε αναζητώντας την ενότητα. Σκεπτόμαστε τους πρώτους χριστιανούς. Στην αρχή ήταν Εβραίοι, κατόπιν ήλθαν οι Εθνικοί. Πιστεύω ότι καταλαβαίνουμε ελάχιστα, πόση απόσταση υπήρχε την εποχή εκείνη ανάμεσα στους Εβραίους και του Εθνικούς, τους Ρωμαίους και τους Έλληνες. Οι Εβραίοι είχαν ζήσει αιώνες πολιτισμού και θρησκείας και οι άλλοι ήταν τελείως διαφορετικοί από κάθε άποψη. Ο Ιησούς τους είπε: Ας είστε τώρα ένα. Πιστεύω ότι αυτή η διαφορά ήταν τουλάχιστον επίσης, τόσο μεγάλη, όσο και αυτή που γνωρίζουμε σήμερα. Σήμερα έχουμε διαφορές με βάση την κοινωνική κατάσταση, η ηλικία και το φύλο είναι διαφορετικά, όπως διαφορετικός είναι και ο σεξουαλικός προσανατολισμός. Για εμάς οι διαφορές αυτές είναι τεράστιες. Ωστόσο δεν είμαι σίγουρος ότι αυτή η διαφορά είναι πιο σημαντική από εκείνη που υπήρχε ανάμεσα σε ένα Εβραίο πιστό και ένα Εθνικό. Θυμόμαστε τον Ιησού, ο οποίος έδειξε στον Σαούλ, ότι ως Εβραίος ήταν εχθρός του και τον καταδίωκε (βλ. Πράξεις των Αποστόλων 9:3-5.15). Χάρη στη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, οι άνθρωποι, τότε, μπόρεσαν να ξεπεράσουν αυτές τις διαφορές. Αυτό που επέτυχαν κάποτε, μπορούμε να το επιτύχουμε σήμερα και εμείς.

Στη σημερινή κρίση που είναι συνδεδεμένη με τον κορωναϊό, ανακαλύπτουμε την μοναδικότητα της ανθρωπότητας. Αν ένα μόνο πρόσωπο δεν σέβεται τον κανόνα, όλη η κοινότητα κινδυνεύει. Ορισμένοι άνθρωποι έχουν την άποψη ότι δεν θα έπρεπε να μιλάμε, αφού δεν γνωρίζουμε κανένα που να έχει ασθενήσει από κορωναϊό. Ζω σε μια από τις περιφέρειες που έχουν πληγεί περισσότερο, ξέρω για ποιο πράγμα σας μιλάω. Εάν ένα πρόσωπο δεν σέβεται τους

κανόνες, τότε απειλείται ολόκληρη η κοινότητα. Είναι μια όμορφη εικόνα του σώματος του Χριστού. Όταν ένα μέλος υποφέρει, τότε, είναι όλο το σώμα συμπάσχει (βλ. Α' Κορινθίους 12:26).

Συνοπτικά: Χάρη στο Άγιο Πνεύμα, μας είναι δυνατό να προωθήσουμε τα προσωπικά μας συμφέροντα για να υπηρετήσουμε την κοινή ευημερία. Συμβάλλουμε σε όλες τις περιστάσεις να προωθούμε τα προσωπικά μας συμφέροντα για να διασφαλίζουμε την ευημερία της κοινωνίας στους κόλπους του σώματος του Χριστού. Χάρη στο Άγιο Πνεύμα, μπορούμε να υποβιβάζουμε τα προσωπικά μας συμφέροντα σε δεύτερο πλαίσιο και να υπηρετούμε την κοινωνία.

Επανέρχομαι στην χώρα μου. Στην Γαλλία, έχουμε διαπιστώσει ότι, πρόσωπα στα οποία δεν δίναμε μεγάλη αξία, ήταν πολύ σημαντικά για την κοινωνία. Δεν απολάμβαναν μεγάλη εκτίμηση, επειδή δεν είχαν υψηλά προσόντα ούτε σημαντικούς μισθούς.

Τώρα, στην καρδιά αυτής της κρίσης, διαπιστώνουμε: Χωρίς τα πρόσωπα αυτά, τίποτα δεν είναι δυνατόν. Ξαφνικά, ακριβώς τα πρόσωπα αυτά, γίνονται πολύ σημαντικά για εμάς.

Υπάρχουν διαφορετικά μέλη στο σώμα του Χριστού. Κάποια από αυτά έχουν ξεχωριστές δωρεές, άλλα έχουν ιδιαίτερες αποστολές να εκπληρώσουν. Έτσι, ποτέ δεν ξεχνάμε ότι κάθε μεμονωμένο μέλος είναι το ίδιο σημαντικό με κάθε άλλο μέλος, για τον Κύριο. Σίγουρα είναι διαφορετικές οι δωρεές και οι απόστολές, αλλά κάθε μέλος έχει την ίδια αξία για τον Θεό, για τον Κύριο Ιησού και θα έπρεπε να έχει την ίδια επίσης αξία και για εμάς. Αυτή ήταν η δεύτερη αποστολή. Συναθροίστε τον λαό, ξεπεράστε τις διαφορές, ξεπεράστε τα προσωπικά σας συμφέροντα

και ενδιαφέροντα, για να υπηρετήσετε το κοινό καλό και θεωρείτε το κάθε μέλος με τον ίδιο τρόπο, ως να έχει την ίδια αξία.

Τρίτη αποστολή του Αγίου Πνεύματος, είναι η αλλαγή. Ξέρουμε και βιώνουμε την εμπειρία ότι το Άγιο Πνεύμα δεν αλλάζει καταστάσεις. Είναι ισχυρό, αλλά δεν αλλάζει την κατάσταση. μας αλλάζει, ωστόσο. Μας δίνει περισσότερη ισχύ και δύναμη. Μας βιοηθάει να αναπτύξουμε μέσα μας το νέο δημιούργημα, έτσι ώστε να αντιμετωπίζουμε τη νέα κατάσταση. Επιτρέπουμε στο Αγιο Πνεύμα να μας μεταμορφώνει, για να είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε οποιαδήποτε κατάσταση. Είπα ότι ορισμένοι άνθρωποι πιστεύουν στις αλλαγές που θα υπάρξουν στο μέλλον. Σύντομα θα υπάρξει μια αλλαγή για όλους μας: Θα επιστρέψουμε στις εκκλησίες όπου θα μπορούμε να τελούμε θείες λειτουργίες. Με ποιο τρόπο θα επιστρέψουμε στις εκκλησίες μας; Θα είναι όλα όπως πριν; Έχουμε μια μοναδική ευκαιρία να αλλάξουμε ορισμένα πράγματα. Τα επιλέγουμε από τώρα: Όταν θα επιστρέψω στην κοινότητά μου, θέλω να είμαι κάποιος άλλος. Θα επιθυμούσα να κάνω ορισμένες αναπροσαρμογές. Ας κάνουμε και ας διατηρήσουμε τώρα αυτή την επιλογή.

Το τελευταίο σημείο επάνω στο θέμα της αλλαγής, είναι το ακόλουθο: Ξέρω ότι αυτή τη στιγμή, πολλοί

πιστοί παρακολουθούν τις θείες λειτουργίες στο διαδίκτυο. Ελπίζουμε ότι ο καθένας θα μπορέσει να διαπιστώσει μέχρι ποιο σημείο έχει αλλάξει η Εκκλησία. Περισσότερο από ποτέ πριν, ο Ιησούς Χριστός είναι στο κέντρο και σε κάθε διασταύρωση. σας παρακαλώ, ακολουθήστε την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος και αν έχετε την ευκαιρία, ελάτε στην θεία λειτουργία και συναθροιστείτε μαζί μας. Θέλουμε όλοι σας, ακόμη και εκείνοι που δεν είναι Νεοαποστολικοί, να λάβουν το πλήρες μενού. Αμήν.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Ο Χριστός ενεργεί στους κόλπους της Εκκλησίας, διαμέσου του Αγίου Πνεύματος.

Το Άγιο Πνεύμα μας καθιστά ικανούς να υπηρετούμε τον Χριστό και να αγαπάμε τον πλησίον μας.

Η ενότητα της Εκκλησίας αντικατοπτρίζει την ενότητα της Αγίας Τριάδας

Περισσότεροι από 2000 πιστοί εόρτασαν την θεία λειτουργία στο διεθνές κέντρο του Ανατολικού Λονδίνου· επιπλέον 91000 περίπου πιστοί παρακολούθησαν τη ζωντανή βιντεομετάδοση

■ Φωτογραφίες: Νεαστοπολή Εκκλησία Νότιας Αφρικής

Τίποτα δεν είναι δυνατό χωρίς ελπίδα

Τι θα ήταν ο άνθρωπος χωρίς ελπίδα; Γι' αυτό είναι ουσιαστικό να ξέρουμε ότι οφείλουμε να ελπίζουμε. Σύμφωνα με τον Πρωταπόστολο, στις 15 Δεκεμβρίου στο Ανατολικό Λονδίνο (Νότια Αφρική): «Το Άγιο Πνεύμα τρέφει την ελπίδα μας για αιώνια ζωή. Περιμένουμε την επιστροφή του Κυρίου και επιμένουμε στην εμπιστοσύνη και στην αγάπη».

Για αρκετούς αιώνες ήδη, ο αρχαίος λαός του Ισραήλ ήλπιζε για έναν Μεσσία – έτσι άρχισε το κήρυγμά του ο Πρωταπόστολος. Οι πιστοί της εποχής ήταν πεπεισμένοι ότι ο Θεός θα τους έστελνε ένα βασιλιά για να αποκαταστήσει το παλαιό βασίλειο και έτσι, να τους άφηνε να ζήσουν σε ειρήνη και ευημερία απελευθερωμένοι από τους εχθρούς τους. Η ελπίδα αυτή διέσχιζε την καθημερινότητά τους, αλλά τελικά διακόπηκε, παρατήρησε ο Πρωταπόστολος. «Ο Υιός του Θεού ήλθε στη γη, για ένα άλλο λόγο: Απελευθέρωσε τους ανθρώπους από το ζυγό της αμαρτίας και εγκαθίδρυσε μια αόρατη βασιλεία, δηλαδή, την βασιλεία του Θεού». Οι άνθρωποι δεν το είχαν προβλέψει αυτό. Κάτι περισσότερο ακόμη: Ο Ιησούς τους έκανε να καταλάβουν επίσης ότι δεν θα

μπορούσαν να παραμείνουν όπως ήταν, επειδή μόνον εκείνοι που θα είχαν ενδυθεί ένα καινούριο σώμα, θα μπορούσαν να εισέλθουν στην βασιλεία του Θεού.

Ελπίδα μας: Η βασιλεία του Θεού

«Σε τι ελπίζουμε;», ήταν το ερώτημα που έθεσε ο Πρωταπόστολος. «Θέλουμε να εισέλθουμε στην αόρατη βασιλεία του Θεού και να ζήσουμε σε αιώνια κοινωνία με τον Θεό και να έχουμε αληθινή ειρήνη και χαρά». Αυτό δεν σημαίνει ωστόσο, ότι δεν μπορούμε να ελπίζουμε ήδη στην βοήθεια του Θεού, εδώ στη γη. «Προφανώς έχουμε το δικαίωμα να ζητήσουμε από τον Κύριό μας, να μας υποστηρίζει στην καθημερινή μας ζωή». Ωστόσο, η βοήθεια αυτή έχει μια περιορισμένη εμβέλεια. Οι ασθενείς που ο

Ο Πρωταπόστολος συνοδεύει από τους Αποστόλους Περιφερείας Χρόνο Ουανούκου Μισσέλο, Πάτρικ Μάντλα Μκβανάζι και Ρόμπερτ Νσάμπα

Υιός του Θεού θεράπευσε κάποτε, πέθαναν και αυτοί επίσης. «Η αληθινή μας ελπίδα είναι η αιώνια ζωή στην βασιλεία του Θεού. Η ελπίδα αυτή τρέφεται από το Άγιο Πνεύμα. Αυτό μας λέει: Να εμπιστεύεσαι τον Θεό, ο Ιησούς είπε ότι θα επέστρεψε για να μας οδηγήσει στην βασιλεία του».

Η ελπίδα έχει ανάγκη να τρέφεται

Στη συνέχεια, ο Πρωταπόστολος ενσωμάτωσε στο κήρυγμά του διάφορες ενδείξεις επάνω στον τρόπο με τον οποίο το Άγιο Πνεύμα τρέφει αυτή την ελπίδα:

- Μας αποκαλύπτει ότι ο Θεός θα αναστήσει τους πιστούς, όπως ανέστησε τον Κύριο.
- Μας ανακοινώνει ότι είναι επικείμενη η επιστροφή του Κυρίου.
- Μας υπενθυμίζει ότι είμαστε παιδιά του Θεού.
- Κάνει να μεγαλώνει μέσα μας η αγάπη για τον Θεό και η επιθυμία μας να είμαστε μαζί του.
- Ήδη από σήμερα θα μπορούσαμε να έχουμε μια πρόγευση της κοινωνίας με τον Θεό, κυρίως διαμέσου της ελευθερίας αυτού που έλαβε χάρη και της χαράς του νικητή.

«Δεν ονειρευόμαστε, είμαστε πεπεισμένοι, είμαστε βέβαιοι και σίγουροι ότι αυτό που υποσχέθηκε ο Ιησούς Χριστός θα πραγματοποιηθεί: Σύντομα θα επιστρέψει!»

Η εμπιστοσύνη χρειάζεται την θέρμη

Χρειάζεται να περιμένουμε ένθερμα την εκπλήρωση της υπόσχεσης του Κυρίου, πρόσθεσε ο Πρωταπόστολος, δίνοντας τις ενδείξεις για τον τρόπο που θα μπορούσε να γίνει αυτό:

- «Όσο περισσότερο ανακαλύπτουμε τον Ιησού, τόσο περισσότερο ένθερμα επιθυμούμε να είμαστε αιώνια μαζί του και σε κοινωνία με αυτόν».
- «Φιλοδοξούμε να απελευθερωθούμε από τις ανθρώπινες ατέλειες μας και να γίνουμε παρόμοιοι με την εικόνα του Χριστού».
- «Επιθυμία μας είναι, να ολοκληρώσει ο Θεός το σχέδιο σωτηρίας, έτσι ώστε όλοι οι άνθρωποι και όλη η δημιουργία να απελευθερωθούν από το κακό».

Η ελπίδα έχει ανάγκη την εμπιστοσύνη

Έτσι η ελπίδα στην επικείμενη επιστροφή του Κυρίου μας δίνει όλο της το νόημα στην ύπαρξή μας. Και εάν αυτή η ελπίδα άρχιζε να κλονίζεται, η εμπιστοσύνη είναι απαραίτητη:

- «Πιστεύουμε ακράδαντα στην εκπλήρωση της υπόσχεσης – η απιστία των ανθρώπων, σε καμία περίπτωση, δεν επηρεάζει την πιστότητα του Θεού».
- «Δεν αφήνουμε τις αποτυχίες μας να μας αποθαρρύνουν – ο Θεός θα ολοκληρώσει το έργο που άρχισε σε μας».
- «Εμπιστευόμαστε την αγάπη του Θεού, ακόμη και αν δεν κατανοούμε πάντα τη δράση του».
- «Έχουμε εμπιστοσύνη στο αποστολικό αξίωμα – ο Ιησούς θα φροντίσει έτσι ώστε να μπορέσει να εκπληρώσει την αποστολή του».
- «Οι δοκιμασίες μας δεν υπονομεύουν την ευγνωμοσύνη μας και την αγάπη μας για τον Χριστό – το κίνητρό μας να τον υπηρετούμε παραμένει πάντα άθικτο».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Ρωμαίους 8 : 25 :

«Αν, όμως, ελπίζουμε εκείνο που δεν βλέπουμε, το περιμένουμε με υπομονή».

Το Άγιο Πνεύμα προκαλεί και τρέφει την ελπίδα μας για αιώνια ζωή. Περιμένουμε την επιστροφή του Κυρίου και εμμένουμε στην εμπιστοσύνη και την αγάπη.

Κάνει αυτό που εμείς δεν ξέρουμε να κάνουμε

Μικρή σημασία έχει το πόσο μεγάλη είναι η δύναμη του κακού: Πάντα υπάρχει εκείνος που είναι ικανός να αρπάξει το θήραμα ακόμη και από το μεγαλύτερο αρπακτικό. Ωστόσο, ακόμη και αυτός δεν είναι μόνος του σε όλα – Πως ο Ιησούς Χριστός βασίζεται ατομικά σε κάθε πιστό. Σκέψεις που προέρχονται από την θεία λειτουργία για τη νεολαία, που τελέστηκε την Κυριακή 1^η Μαρτίου 2020 στο Βερολίνο- Λίχτενμπεργκ 2020 (Γερμανία). Η υπόσχεση αυτή προέρχεται από την εποχή όπου ένα μέρος από τον λαό του Ισραήλ βρισκόταν εξόριστο στην Βαβυλώνα. «Ο Θεός οδήγησε τα πράγματα με τέτοιο τρόπο, έτσι ώστε όσοι το ήθελαν – και αποκλειστικά εκείνοι που το ήθελαν πραγματικά – να έχουν τη δυνατότητα να επιστρέψουν στο Ισραήλ», εξήγησε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ, βλέποντας εκεί «μια εικόνα που αντιπροσωπεύει τη σωτηρία του ανθρώπου».

Μια τριπλή αιχμαλωσία

Εξ αιτίας του προπατορικού αμαρτήματος, ο άνθρωπος έπεσε σε τριπλή αιχμαλωσία:

- Είναι φυλακισμένος στην απομάκρυνση από τον Θεό: «Ο άνθρωπος δεν είχε πλέον τη δυνατότητα να έλθει κοντά στον. Δημιουργήθηκε ένα ρήγμα το οποίο δεν μπορούσε να διασχίσει».
- Είναι φυλακισμένος της αμαρτωλής του κατάστασης: «Ακόμη και αν σκληρά προσπαθεί, δεν μπορεί

Ελεύθερος σε τρία βήματα

«Ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, ήλθε στη γη για να απελευθερώσει τον άνθρωπο», εξήγησε ο Πρωταπόστολος:

- «Με τον θυσιαστικό του θάνατο, ο Χριστός δημιούργησε τη δυνατότητα για τον άνθρωπο να επιστρέψει κοντά στον Θεό. Χάρη στο βάπτισμα, ξεπλύθηκε από το προπατορικό αμάρτημα».
- Χάρη στην Αγία Σφράγιση, ο Ιησούς δημιούργησε στον άνθρωπο ένα νέο πλάσμα, το οποίο τρέφει και αναπτύσσει. «Όταν θα εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού, θα είμαστε τέλειοι με την χάρη του Ιησού Χριστού. Τότε πλέον, δεν θα είμαστε αμαρτωλοί».

- «Στην χιλιετή βασιλεία της ειρήνης, οι άνθρωποι θα εξακολουθήσουν να πεθαίνουν, αλλά μετά την τελευταία Κρίση, θα νικηθεί επίσης και ο θάνατος».

Τα λάφυρα του κακού

«Αλλά ο Ιησούς θέλει επίσης να πάρει το λάφυρο του τρομερού», συνέχισε ο Πρόεδρος της Εκκλησίας. «Το λάφυρο είναι αυτό που ο διάβολος κλέβει ασταμάτητα από εμάς».

- Στη σχέση με τον Θεό: «Θέλει να κλέβει από τους ανθρώπους, την εμπιστοσύνη που έχουν στον Θεό. Ο διάβολος πέτυχε να τους κάνει να αμφιβάλλουν. Τους αφαίρεσε τον φόβο για τον Θεό. Σκέφτονται ότι μπορούν να τα καταφέρουν χωρίς τον Θεό».
- Και στη σχέση των ανθρώπων μεταξύ τους: «Συχνά χάνουν την εμπιστοσύνη τους στους άλλους ανθρώπους. Μερικοί απομονώνονται. Άλλοι το μόνο που ξέρουν να κάνουν, είναι να κατηγορούν. Άλλοι πάλι, αισθάνονται ακόμη και μίσος».

Το μήνυμα του Ιησού όμως είναι το ακόλουθο: «Οποιος λαμβάνει τον λόγο μου και τα μυστήριά μου μπορεί επίσης να θεραπευτεί. Θα αποκαταστήσω την εμπιστοσύνη σας στον Θεό και τον φόβο σας γι' αυτόν. Μπορώ να σας βοηθήσω να ζήσετε εκ νέου μαζί, μέσα στην αγάπη. Μπορώ να πάρω το λάφυρο».

Εκμεταλλεύμαστε τις δυνατότητες που μας προσφέρονται

«Ο Ιησούς Χριστός θα μας σώσει διαμέσου της χάρης του», υπογράμμισε ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ. «Κάνει για τη σωτηρία μας, αυτά που δεν ξέρουμε να κάνουμε από μόνοι μας. Οφείλουμε να κάνουμε όλα τα υπόλοιπα: Ο Θεός μας χορηγεί την χάρη του, αλλά οφείλουμε ελεύθερα να αποφασίζουμε για τη συμμετοχή μας».

- «Πρέπει να αποφασίσουμε να πιστέψουμε. Πιστεύω σημαίνει ότι πρέπει να αποφασίζουμε, να καθορίζουμε: Εμπιστεύομαι τον Θεό».
- «Μας χορηγεί την χάρη της συγχώρησης των αμαρτιών. Ωστόσο, οφείλουμε να είμαστε αποφασιστικοί: Θέλω να αλλάξω τα πράγματα. Οφείλουμε επίσης να είμαστε διατεθειμένοι να συγχωρούμε τον πλησίον μας».
- «Έχουμε τη δυνατότητα να είμαστε εικόνα του Κυρίου. Ωστόσο, μόνο εγώ θα αποφασίσω αν θέλω να ακολουθήσω το παράδειγμα του Ιησού Χριστού. Να θέλω να σκέπτομαι, να ενεργώ και να είμαι σαν αυτόν».
- «Διαμέσου της Δωρεάς του Αγίου Πνεύματος, ο Θεός μας χορηγεί την αγάπη του. Ωστόσο, , Dieu nous accorde son amour. Ωστόσο, εναπόκειται σε εμάς να αποφασίσουμε με ποιο τρόπο θα εργαζόμαστε με αυτήν την αγάπη».

Περισσότεροι από 1200 νέοι συναθροίστηκαν για την θεία λειτουργία στην μεγάλη εκκλησία του Βερολίνου. Ο Πρωταπόστολος συνοδεύονταν από τους Αποστόλους Περιφερείας Ιωσήφ Εκούγια και Βόλφγκανγκ Ναντόλνυ, καθώς και από τον αναπληρωτή Απόστολο Περιφερείας Τζον Φεντ.

«Ο Θεός δεν μπορεί να το κάνει αυτό για σένα», επιβεβαίωσε ο Πρωταπόστολος. Αυτή είναι δική μας εργασία».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Ησαΐας 49 : 25

« Ο Κύριος, όμως, λέει: Και οι αιχμάλωτοι του ισχυρού θα αφαιρεθούν, και το λάφυρο του τρομερού θα αποσπαστεί· επειδή, εγώ θα δώσω τη μάχη απέναντι σ' αυτούς που μάχονται εναντίον σου, και εγώ θα σώσω τα παιδιά σου»

Πιστεύουμε, αγωνιζόμαστε, αγαπάμε, θέλουμε να μοιάζουμε στον Κύριο Ιησού. αυτό ισχύει εδώ και στην άλλη όχθη. Αυτός είναι ο δρόμος που οδηγεί στη σωτηρία.

Άνθρωποι σύμφωνα με την καρδιά του Θεού

Ήταν τα πάντα εκτός από τέλειος, αλλά ήταν ωστόσο, ένας άνθρωπος σύμφωνα με την καρδιά του Θεού: Η βιβλική μορφή του Δαυίδ. Για τους πιστούς, εξακολουθεί να είναι πρότυπο, ακόμη και σήμερα, έλεγε ο Πρωταπόστολος κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας που τέλεσε στην Λα Παζ (Βολιβία), στις 2 Αυγούστου 2019. Ιδού λοιπόν πέντε πράγματα που μπορούμε να μάθουμε από τον Δαυίδ.

Φωτογραφία: Νεοπαπούλικη Εκκλησία Βολιβίας

«Ο Δαυίδ σίγουρα δεν ήταν τέλειος», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ. «Παρόλα αυτά, η Αγία Γραφή αναφέρει: Ήταν ένας άνθρωπος σύμφωνα με την καρδιά του Θεού. Γιατί;».

Δράση με πίστη και με θάρρος

«Ο Δαυίδ πίστευε στον Θεό και διέθετε επίσης το θάρρος της πίστης», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος, υπενθυμίζοντας την μάχη εναντίον του Γολιάθ. «Δεν είπε: Θα σκοτώσω αυτό τον άνθρωπο. Είπε: Ο Θεός θα σκοτώσει αυτό τον άνθρωπο, διαμέσου εμού!».

«Στη ζωή της πίστης μας, ορισμένες φορές, βρισκόμαστε σε καταστάσεις όπου βιώνουμε πραγματικά, την εμπειρία της δύναμης του κακού». Είναι τότε σημαντικό να κοιτάζουμε το πρότυπο. «Μην εγκαταλείπεις τον αγώνα! Δεν μπορείς να υπερνικήσεις το κακό, αλλά θα το κάνει ο Θεός, μέσα από εσένα. Μαζί με τον Ιησού, μπορούμε να επιτύχουμε τη νίκη».

Δεν απαντάμε στο κακό με κακό

«Ο Δαυίδ ποτέ δεν ήθελε να ανταποδώσει με κακό στο κακό». Είτε όταν ο Σαούλ, που τον καταδίωκε, ήταν στο έλεος του, μέσα στο σπήλαιο, ή στην περίπτωση του Σιμέι, γιου του Γηρά, που τον κατηγορούσε δημόσια και τον λιθοβολούσε: κάθε φορά, ο Δαυίδ δεν έκανε το κακό. «Είχε εμπιστοσύνη στη δικαιοσύνη του Θεού».

«Είναι επίσης ένας λόγος που αφορά την εποχή μας. Μερικές φορές είμαστε αντιμέτωποι με το κακό», εκφράστηκε ο Πρόεδρος της Εκκλησίας. «Εκεί επίσης, παραμένουμε σταθεροί, ενεργούμε όπως ο Δαυίδ, και αρνιόμαστε να απαντήσουμε με κακό, στο κακό».

Ικανοί για ταπεινότητα και μετάνοια

«Ο Δαυίδ ήταν αρκετά μετριοπαθής για να το παραδεχθεί: Ναι, αμάρτησα!». Για να συγκαλύψει την μοιχεία του με την Βηθσαβεέ, σκότωσε το σύζυγό της, Ουρία.

Στη συνέχεια ο Θεός απέστειλε τον προφήτη του Νάθαν, στον βασιλιά Δαυίδ. «Ο βασιλιάς αποδέχθηκε από τον Νάθαν την επαναφορά στην τάξη, αναγνώρισε το λάθος του και μετανόησε. Και, ο Θεός τον συγχώρησε».

«Όλοι μας είμαστε ένας τέτοιος μικρός βασιλιάς: Είμαι ελεύθερος, μπορώ να κάνω αυτό που επιθυμώ», συμπλήρωσε ο Πρωταπόστολος.

«Ναι! Άλλα, σε παρακαλώ, όταν σου λένε κάποια πράγματα, αποδέξου τα. Άφησε τον Θεό να σου πει τι δεν του αρέσει και δείξε την μετάνοιά σου. Να είσαι ταπεινός και ο Θεός θα σε συγχωρήσει».

Απόλυτη εμπιστοσύνη στον Θεό

«Ο Δαυίδ εμπιστεύονταν απόλυτα τον Θεό». Όταν ο γιος του, Αβεσσαλώμ ήθελε να τον σκοτώσει για να ανέβει στον θρόνο, έβαλε όλο τον το είναι στα χέρια του Θεού. «Εάν θέλει να με σώσει, θα με σώσει. Όμως, ακόμη και να μην το κάνει, πάλι καλά θα είναι».

«Συγχώνα δεν καταλαβαίνουμε αυτό που κάνει ο Θεός. Αντιβαίνει στις δικές μας ιδέες». Τότε μας είναι χρήσιμη η σοφία του Δαυίδ: «Αφήστε τον Θεό να το κάνει. Όλα τα πράγματα, τα κάνει καλά».

Από αγάπη και όχι για τη δόξα

«Ο Δαυίδ ήξερε επίσης ότι ως βασιλιάς, ήταν επίσης ένας υπηρέτης του Θεού». Είχε προετοιμάσει τα πάντα για να οικοδομήσει το ναό του Θεού, αλλά έπρεπε να εμπιστευθεί στον γιο του το Σολομώντα, την ολοκλήρωση του μεγάλου του εγχειρήματος «Ο Δαυίδ δεν αναστατώθηκε καθόλου. Ήξερε: Δεν πρόκειται για εμένα, πρόκειται για τον Θεό». Το κύριο ήταν ότι αυτό υπηρετούσε το έργο του Θεού.

«Είναι επίσης κάποιο πράγμα που μας αφορά», ανέφερε ο επικεφαλής της Εκκλησίας. «Ο ένας σπέρνει και ο άλλος θερίζει στη συνέχεια. Ωστόσο, εκείνος του οποίου το πραγματικό κίνητρο είναι η αγάπη του για τον Θεό, μπορεί να ζήσει μαζί του.

Ακόμη και αν δεν έχει τη δόξα, ούτε την χαρά, έχει αυτή τη διαβεβαίωση: Ο Θεός ξέρει γιατί το έκανα, το έκανα από αγάπη για αυτόν!»

Μέσα στον λόγο από την Αγία Γραφή, ο Παύλος λέει ότι η αποστολή του Δαυίδ, ήταν να κάνει το θέλημα του Θεού. Και είναι εδώ που καταδεικνύεται η σχέση με τον Ιησού Χριστό, υπογράμμισε ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ: «Ο Ιησούς Χριστός είναι εκείνος που εκπλήρωσε όλο το θέλημα του Θεού, μέχρι το τέλος. Και, σαγανητοί αδελφοί και αδελφές, η αποστολή αυτή απευθύνεται και σε εμάς επίσης: Ο Θεός μας εξέλεξε για να είμαστε τα παιδιά του. Ας είμαστε παιδιά του Θεού, σύμφωνα με τη δική του καρδιά».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Πράξεις των Αποστόλων 13 : 22β :

«Βρήκα τον Δαβίδ, τον γιο του Ιεσσαί, άνδρα σύμφωνα με την καρδιά μου, που θα κάνει όλα τα θελήματά μου»

Ο Θεός ευλογεί εκείνους που τον φοβούνται. Ο φόβος του Θεού συνίσταται στο να

- έχουμε εμπιστοσύνη στη δύναμη, στην αγάπη και τη δικαιοσύνη του·
- αποδεχόμαστε τον λόγο του και να αποδεικνύουμε την μετάνοιά μας·
- τον υπηρετούμε με ταπεινότητα·
- εκπληρώνουμε το θέλημά του σε όλες τις περιστάσεις.

Ο Δαυίδ χρίζεται βασιλιάς

Σύμφωνα με το Α' Σαμουήλ 16 : 1-13

Ο Ντέιβιντ είναι ο νεότερος από οκτώ αδέλφια. Φροντίζει τα πρόβατα του πατέρα του Ιεσσαί. Ο Δαυίδ προσέχει να μην απομακρυνθεί κανένα πρόβατο και, όταν ένα άγριο ζώο προσεγγίζει το κοπάδι, το διώχνει.

Μια ημέρα ο Θεός απέστειλε τον προφήτη Σαμουήλ στην Βηθλεέμ.

Του είπε:

«Πήγαινε να βρεις τον Ιεσσαί.

Ένας από τους γιους του θα γίνει ο επόμενος βασιλιάς του Ισραήλ.

Πάρε μαζί σου ένα θηλυκό μοσχάρι, που θα το προσφέρεις θυσία μαζί με τον Ιεσσαί και τους γιους του. Κατόπιν θα σου δείξω ποιον πρέπει να χρίσεις βασιλιά».

Ο Σαμουήλ έκανε αυτό που τον διέταξε ο Θεός. Στην Βηθλεέμ, ο Σαμουήλ, ο Ιεσσαί και οι γιοι του πρόσφεραν σε θυσία το θηλυκό μοσχάρι. Ο Σαμουήλ είδε τότε τον Ελιάβ και σκέφτηκε:

«Αυτός θα είναι σίγουρα ο καινούριος βασιλιάς». Ο Ελιάβ είναι μεγάλος και ισχυρός.

Ο Θεός ωστόσο, του είπε ότι δεν θα είναι αυτός ο νέος βασιλιάς.
 Ο Ιεσσαί κάλεσε τον ένα γιο μετά τον άλλο. Ένας μετά τον άλλο, οι επτά γιοι παρουσιάστηκαν μπροστά στο Σαμουήλ.
 Ο Θεός όμως, δεν έκανε σημάδι στον Σαμουήλ, για κανένα από αυτούς.
 «Αυτοί είναι όλοι σου οι γιοι;», ρώτησε ο Σαμουήλ.
 «Υπάρχει ακόμη ένας γιος»,

απάντησε ο Ιεσσαί, «είναι ο πιο νέος. Ο Δαυίδ είναι στους αγρούς και βόσκει τα πρόβατα». «Πήγαινε λοιπόν να τον βρεις», του είπε ο Σαμουήλ.
 Όταν εισήλθε ο Δαυίδ, ο Θεός είπε: «αυτός είναι. Χρίσε τον ως βασιλιά». Με αυτό τον τρόπο, ο πιο νέος από τους γιους, ο βοσκός, έγινε βασιλιάς, επειδή τον επέλεξε ο Θεός.
 Και το Πνεύμα του Θεού κατέβηκε στον Δαυίδ και παρέμεινε μαζί του.

Στο σπίτι του Σουξέ στη Νυόρ Γκανβέα (Λιβερία)

Εδώ είμαι μαζί με τους φίλους μου.
Στην φωτογραφία είναι επίσης η αδελφοί και οι αδελφές μου. Πίσω μας είναι ο θείος μου, μου κάνει μαθήματα στο σπίτι, μετά το σχολείο.

Όνομάζομαι **Σουξέ** και είμαι οκτώ ετών. Ζω στη Νυόρ Γκανβέα, ένα χωρίο στην περιφέρεια της Νίμπα. Η χώρα στην οποία ζω είναι η Λιβερία.

Σίγουρα, πολλοί από εσάς δεν έχετε ακούσει ποτέ μέχρι τώρα να μιλούν για την χώρα μου. Η Λιβερία βρίσκεται στη Δυτική Αφρική. Τη δεκαετία του 1820, ήλθαν από την Αμερική μαύροι σκλάβοι που απελευθερώθηκαν και εγκαταστάθηκαν στον τόπο που ονομάστηκε Λιβερία (όνομα που προέρχεται από τα λατινικά και σημαίνει «ελεύθερο»).

Εδώ είναι ο πατέρας μου Αβραάμ (37 ετών), η μητέρα μου Γκενέτα (28 ans), ο αδελφός μου Ντεαζέ (11 ετών) και η μικρότερη αδελφή μου που έχει το ίδιο όνομα με μένα, Σουξέ. Στο κέντρο της **οικογενειακής φωτογραφίας** μας, είμαι εγώ.

Εδώ με βλέπετε να τρώω **ρύζι** με βούτυρο από φοίνικα, που είναι το αγαπημένο μου πιάτο. Το ρύζι είναι η βασική μας τροφή στην Λιβερία. Επιπλέον, εδώ στη Νίμπα, όλοι τρώνε gleag-gbar, που είναι γενικά γνωστό με τα αρχικά GB. Είναι ένα προϊόν που παράγεται από μανιόκα.

Αγαπώ πολύ τα κατοικίδια ζώα μου. Έχω ένα **σκύλο**, που τον ονομάζω Φρίσκυ, μια γάτα και μια κατσίκα.

Εδώ είναι το **σπίτι**, στο οποίο ζω με την οικογένειά μου. Το σπίτι μας αποτελείται από τρία δωμάτια.

Συχνά, περπατάμε μέχρι επτά χιλιόμετρα στην εξοχή, όπου μαζεύουμε ξύλα για το μαγείρεμα του φαγητού. Μας συνοδεύει η **γιαγιά** μου, επειδή οι γονείς μας είναι πάντα απασχολημένοι με την εργασία τους στα χωράφια.

Αυτό είναι το **σχολείο** μου. Πηγαίνω σε ένα δημόσιο σχολείο, που βρίσκεται περίπου τρία χιλιόμετρα από το χωριό μας. Το πρώτο ο πατέρας μου με πηγαίνει εκεί. Πηγαίνω στη δεύτερη τάξη. Η δασκάλα μου ονομάζεται Κυρία Ριβς και είναι πολύ αγαπητή.

Η δική μας **κοινότητα** ονομάζεται Γκμπανγουέα (Gbanwea). Δεν διαθέτουμε εκκλησία, έτσι οι θείες λειτουργίες τελούνται στην αυλή του ιερέα μας. Με βρήκατε; ή όχι ακόμη;

Την Κυριακή, πηγαίνουμε στο **κυριακάτικο σχολείο**. Η εκπαιδευτικός μας Λουκία, μας αγαπά πολύ και είναι φίλη μας. Μια φορά τον μήνα, με τα παιδιά του κυριακάτικου σχολείου, μετά το τέλος της θείας λειτουργίας, παίζουμε ένα παιχνίδι ρόλων. Εδώ δείχνουμε την ιστορία του Ιησού Χριστού, την ώρα που πλένει τα πόδια των μαθητών του.

Τον περασμένο Οκτώβριο, μας επισκέφτηκε ο **Πρωταπόστολος** μας, στην Μονροβία, την πρωτεύουσα της Λιβερίας. Οι γονείς μου κι εγώ, όπως πολλοί αδελφοί και αδελφές από την περιφέρειά μας, πραγματοποιήσαμε ένα ταξίδι, πάνω από 400 χιλιόμετρα, για να συμμετέχουμε στην θεία λειτουργία. Ήταν η πρώτη επίσκεψη ενός Πρωταπόστολου στην χώρα μας και λάβαμε μια πλούσια ευλογία.

Φωτογραφία : Oliver Rütten

Θεϊκή κλίση και άσκηση υπηρεσίας με όλη τη σοφία

«Είναι ο Θεός, αυτός που καλεί στο αξίωμα – εξακολουθεί να είναι, ακόμη και σήμερα, η δική μας ομολογία πίστης», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ. Στο διδακτικό του κείμενο, φέρνει στο φως τις απαντήσεις στις προσευχές και την εμπειρία της θεϊκής βοήθειας. Ωστόσο, υπογραμμίζει επίσης τον τρόπο που αντιμετωπίζονται οι όποιες προσωπικές αμφιβολίες και τα προβλήματα που αφορούν τα κίνητρα. Ιδού μερικές σκέψεις που προορίζονται για τους αδελφούς υπηρεσίας, αλλά και για όλους τους αδελφούς και τις αδελφές.

Ένα από τα καθήκοντα που εμπίπτουν στον Πρωταπόστολο, είναι να ενισχύει τους αδελφούς του. Ποιοι είναι οι αδελφοί μου; Αδελφοί μου είναι κατ' αρχήν οι πιο στενοί μου συνεργάτες, δηλαδή εσείς, οι Απόστολοι Περιφερείας και οι αναπληρωτές τους. Με αγγίζει πολύ, να είμαι μια πραγματική υποστήριξη γι' αυτούς. Αδελφοί μου επίσης, είναι όλοι οι Απόστολοι και οι αδελφοί υπηρεσίας. Η ενίσχυσή τους περνάει κυρίως από την επαναβεβαίωση της θεϊκής τους κλίσης. Η πίστη σε αυτή την κλίση βασίζεται:

- στο πρώτο άρθρο της ομολογίας της πίστης μας, που εκφράζει την πίστη μας στον Θεό, τον Παντοδύναμο.

- στα άρθρα 4 και 5, τα οποία ορίζουν ότι ο Χριστός κυβερνά την Εκκλησία του και ότι ο Θεός επιλέγει εκείνους που καλούνται να ασκήσουν ένα αξίωμα.

Η εκλογή δεν είναι μια ρεζέρβα

Εκεί όπου ο αριθμός των πιστών μειώνεται, συμβαίνει, ένας αδελφός να σκέφτεται ότι η επιλογή του είναι προκαθορισμένη, απλά και μόνο, επειδή είναι ο μόνος διαθέσιμος. Ανθρώπινα, μια τέτοια σκέψη μοιάζει λογική και δικαιολογημένη. Ο φόβος Θεού όμως, μας διδάσκει κάτι αλλο: Ο Θεός είναι Παντοδύναμος – Όλα όσα ο Κύριος θέλησε δημιούργησε, στον ουρανό, και στη γη» (Ψαλμός 135:6).

Ο Θεός είναι αιώνιος και παντοδύναμος – στα μάτια του, το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον είναι παρόντα επίσης. Πιστεύουμε ότι ο Θεός έχει επιλέξει αυτούς που καλούνται να τον υπηρετήσουν. Έκανε τα πάντα, για να βρίσκονται εκεί όπου χρειάζεται, τη δεδομένη στιγμή που τους ήθελε. Άλλοι αδελφοί αμφιβάλλουν για την κλίση τους, καθώς είναι πεπεισμένοι ότι δεν αντιστοιχούν (ή πλέον) στο προφύλ που απαιτείται για το αξιώμα τους και το πεδίο των ικανοτήτων τους.

Είναι χρήσιμο, τα αξιώματα να διαθέτουν ποιμαντικές και διδακτικές δεξιότητες και ενθαρρύνω όλες τις πρωτοβουλίες που πηγαίνουν προς αυτή την κατεύθυνση. Θα πρέπει όμως να φροντίζουμε και να προσέχουμε, οι συνεργάτες μας ποτέ να μη νοιώθουν ενοχές. Για παράδειγμα, θα ήταν τελείως ακατάλληλο να ισχυριστούμε, ότι η μείωση της συγχήνης παρουσίας στις θείες λειτουργίες θα μπορούσε να οφειλόταν στην έλλειψη δεξιοτήτων των αδελφών υπηρεσίας. Από την μία πλευρά, επειδή μια τέτοια δήλωση θα ισοδυναμούσε με μια σχετικοποίηση της θεϊκής παντοδύναμίας: Ο Θεός, από παλιά απέδειξε ότι ήταν ικανός να κάνει μεγάλα πράγματα, διαμέσου ατελών ανθρώπων! Και από την άλλη πλευρά, γιατί θα ήταν άδικο και επώδυνο για τους αδελφούς μας. Μετά από όλα αυτά, δεν ζήτησαν να ασκήσουν το αξιώμα τους, το μόνο που έκαναν, ήταν απλά, να απαντήσουν στο κάλεσμα του Θεού! Περισσότερο από ποτέ, οι αδελφοί μας έχουν την ανάγκη να αισθάνονται εκτίμηση, να ενθαρρύνονται και να αγαπώνται από τους Αποστόλους Περιφερείας.

Καλεσμένοι, αλλά όχι υπάλληλοι

Σε χώρες όπου το Έργο του Θεού είναι ακόμη «νεαρό», συμβαίνει, ορισμένοι αδελφοί να θεωρούν κατ' αρχή τους εαυτούς τους ως συνεργάτες που έχουν «δεσμευτεί» από τους ιεραρχικά ανωτέρους του και όχι ως υπηρέτες που έχουν καλεστεί από τον Ιησού Χριστό. Ζητώ με επιμονή από τους επί τόπου Αποστόλους να κάνουν το απαραίτητο, με τη διδασκαλία τους και το παράδειγμά τους, έτσι ώστε η θεϊκή κλίση να είναι η προέλευση της χειροτονίας των αδελφών και να καθορίζει τη δραστηριότητά τους.

Η πίστη στην θεϊκή κλίση δεν σημαίνει ότι ο Θεός ενεργεί μόνος του. Ο Τριαδικός Θεός επιλέγει τον αδερφό, και αυτή η επιλογή κοινοποιείται στην Εκκλησία από τό Άγιο Πνεύμα. στη συγκεκριμένη περίπτωση, είναι οι τοπικοί υπεύθυνοι που προτείνουν τους αδελφούς και ο Απόστολος, αυτός που αποφασίζει την χειροτονία. Από εκεί προκύπτει η αναγκαιότητα για τα αξιώματα αυτά, να ικετεύουν το Άγιο Πνεύμα και να εξαγιάζονται προτού καλέσουν ένα αδελφό σε αξιώμα.

Παραδοσιακά, είμαστε μάλλον καχύποπτοι απέναντι σε ένα αδελφό, ο οποίος εκφράζει την επιθυμία να δει να του ανατίθεται ένα αξιώμα.

Η αντίδραση αυτή γίνεται κατανοητή, στο μέτρο όπου το αξιώμα δεν πρέπει να αποτελεί μια ευκαιρία για αυτοεξύψωση και αυτοπροβολή. Παρ' όλα αυτά θα ήταν λάθος να απορρίψουμε εντελώς τέτοιους αδελφούς. Φροντίζουμε να μάθουμε, να τους κατανοούμε καλύτερα. Εάν είναι ειλικρινείς, θα ήταν ανόητο να στερηθούμε την βοήθειά τους!

Μαζί και όχι μόνοι

Ορισμένοι αδελφοί αποθαρρύνονται εξ αιτίας των δυσκολιών που συναντούν κατά την άσκηση των καθηκόντων που απορρέουν από το αξιώμα τους. Τους ενισχύουμε, υπενθυμίζοντάς τους ότι ο Ιησούς μας κάλεσε να συμμετέχουμε στα βάσανα, αλλά και στις χαρές του επίσης: «Αγαπητοί, μη παραξενεύεστε εξαιτίας τού βασανισμού που γίνεται σε σας για δοκιμασία, σαν να σας συνέβαινε κάτι παράδοξο· αλλά, δεδομένου ότι είστε κοινωνοί των παθημάτων τού Χριστού, να χαίρεστε, ώστε και όταν η δόξα του φανερωθεί, να χαρείτε νιώθοντας αγαλλιάση» (Α' Πέτρου 4:12-13).

Τα βάσανα που υπομένουμε, τα υπέμενε και ο Ιησούς επίσης. Όπως εκείνος,

- είμαστε εκτεθειμένοι στις δυσκολίες της καθημερινής ζωής, η δέσμευσή μας για τον Θεό δεν μας τοποθετεί σε κάποιο καταφύγιο (Ματθαίος 8:20).
- δεν είμαστε πάντα αναγνωρίσιμοι και αποδεκτοί (Μάρκος 3:21).
- είμαστε αντιμέτωποι με την αχαριστία (Λουκάς 17:17).
- δεν είμαστε πάντοτε κατανοητοί (Ματθαίος 16:8).
- γνωρίζουμε αποτυχίες.
- υποφέρουμε όταν τα παιδιά του Θεού διαχωρίζονται.
- μερικές φορές είμαστε πολύ μόνοι ...

Γνωρίζουμε όμως και τις ίδιες χαρές με αυτές που γνώρισε και ο Ιησούς:

- Οι προσευχές μας εισακούνται.
- Βιώνουμε την εμπειρία της βοήθειας του Θεού, για παράδειγμα, όταν υπηρετούμε στο βήμα.
- Βιώνουμε την εμπειρία της κοινωνίας με τον Θεό, μέσα στην προσευχή.
- Βιώνουμε την εμπειρία της αδελφικής κοινωνίας.

Αποδεχόμενοι να υποφέρουμε μαζί με τον Ιησού και γι' αυτόν, μπορούμε να βασιζόμαστε σε αυτό για να μας βοηθήσει. ένας αδελφός που πιστεύει στην κλίση του και στη εμπιστοσύνη που έχει στον Θεό, δεν έχει ανάγκη να κάνει το βάρος του αξιώματός του, να πέφτει στους ώμους του περίγυρού του. Από την άλλη πλευρά, δεν διστάζουμε να μοιραζόμαστε τις χαρές μας, με τους δικούς μας. Τους επιτρέπουμε να επωφελούνται από την ηρεμία και την εμπιστοσύνη στον Θεό, που η υπηρεσιακή μας δραστηριότητα, μας επιτρέπει να αποκτήσουμε.

Μια Εκκλησία στην οποία οι πιστοί αισθάνονται καλά

Το πρόγραμμα της Εκκλησίας, σύμφωνα με τον Πρωταπόστολο Σνάιντερ, είναι να προσανατολίζει τη ζωή της, σύμφωνα με το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και να προετοιμάζεται για την αιώνια ζωή. Και αυτό οδηγεί σε συνεχείς αλλαγές στην καθημερινότητα της Εκκλησίας. Στο διδακτικό του κείμενο, ο διεθνής πρόεδρος της Εκκλησίας ρίχνει μια αναδρομική ματιά στα περασμένα χρόνια και επισημαίνει μια παραμελημένη αποστολή.

Με την ευκαιρία της χειροτονίας μου, είχα υποδείξει ότι το πρόγραμμά μας συνοψιζόταν στο όραμα της Εκκλησίας: Θέλουμε «μια Εκκλησία, στην οποία οι πιστοί αισθάνονται καλά, είναι πλήρεις από το Αγιο Πνεύμα και την αγάπη για τον Θεό, συμμορφώνουν τη ζωή τους στις απαιτήσεις του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού και προετοιμάζονται, με τον τρόπο αυτό, ενόψει της επιστροφής του και της αιώνιας ζωής». Θα ήθελα στη συνέχεια να επεκταθώ λίγο σε αυτή τη σκέψη.

Κατ’ αρχήν, θα ήθελα να αποτίσω για μια ακόμη φορά, ένα φόρο τιμής στους προκατόχους μου, που πραγματοποίησαν μια υπέροχη εργασία. Εμπνευσμένοι από το Αγιο Πνεύμα, οι Πρωταπόστολοί μας, έκαναν να αναπτυχθεί η γνώση μας και επέτρεψαν στην Εκκλησία να ανταποκρίνεται καλύτερα στην αποστολή που της έχει ανατεθεί από τον Κύριο.

Σκοπός μου δεν είναι να ασκήσω μια κριτική ή να κάνω μια καρικατούρα του παρελθόντος, αλλά να δείξω πόσο δρόμο έχουμε διανύσει. Κάποια εποχή, ήταν συνηθισμένο να λέμε, ότι ο Κύριος θα επέστρεφε μόλις σφραγίζόταν και η «τελευταία ψυχή». Για να είσαι έτοιμος, έπρεπε να έχεις λάβει την Αγία Σφράγιση, να έχεις παραμείνει πιστός και να έχεις νικήσει τον κόσμο. Πιστότητα ουσιαστικά ήταν η συμμετοχή σε όλες τις θείες λειτουργίες και η προσφορά. Ως κόσμος εθεωρείτο κάθε τι που ήταν έξω και πέρα από την Εκκλησία. Νίκη του κόσμου ήταν η απόσπαση και η απόσταση από αυτόν. Αποστολή της Εκκλησίας, γενικά, και των Αποστόλων, ειδικότερα ήταν κατά συνέπεια, η σφράγιση ψυχών και η προστασία των πιστών από την επιρροή του «κόσμου». Σκοπός της θείας λειτουργίας ήταν πρώτα η διδασκαλία, εξ ου και η σημασία που δόθηκε στο κήρυγμα και στο αξίωμα. Στο πλαίσιο αυτό, η Αγία Κοινωνία ήταν κάπως υποβιβασμένη στο παρασκήνιο...

Η Εκκλησία που διακηρύττει

Σήμερα έχουμε μια άλλη αντίληψη για την προετοιμασία της Νυμφίας. Πρόκειται για την μάχη εναντίον

της αμαρτίας και του «παλαιού Αδάμ», για το να ζούμε σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Ευαγγελίου και να γινόμαστε παρόμοιοι με τον Ιησού Χριστό. Τότε, κριτήριο τελειότητας γίνεται η αγάπη για τον Ιησού. Η αποστολή της Εκκλησίας, όπως αυτή καθορίζεται σήμερα, αντικατοπτρίζει αυτή την εξέλιξη. Κατά πρώτον πρόκειται για την προσέγγιση των ανθρώπων, για να διδαχθούν το Ευαγγέλιο και να τους χορηγηθούν τα μυστήρια. Άλλα, η Εκκλησία πρέπει επίσης να επιτρέπει στους πιστούς να γνωρίζουν την αγάπη του Θεού, την εγκάρδια κοινωνία και την χαρά να υπηρετούν τον Θεό και τον πλησίον. Η εξέλιξη του λειτουργικού της θείας λειτουργίας μας, απαντά σε αυτή την ανησυχία: με την ενίσχυση του εορτασμού της Αγίας Κοινωνίας, θέλουμε να επιτρέπουμε στους πιστούς να βιώνουν με ακόμη πιο έντονο τρόπο, την εμπειρία της ευχαριστιακής κοινωνίας με τον Χριστό και μεταξύ τους.

Ωστόσο, δεν έχουμε φτάσει ακόμη στο τέλος των προσπαθειών μας για την προσαρμογή της Εκκλησίας στην αποστολή της. Για το σκοπό αυτό, η Κατήχηση παρουσιάζει την Εκκλησία κάτω από δύο πτυχές:

- Πρώτον ως ένα θεϊκό «θεσμό», του οποίου αποστολή είναι να κάνει προσιτή τη σωτηρία στους ανθρώπους·
- αλλά επίσης ως μια συνάθροιση, κλίση της οποίας είναι, η προσφορά λατρείας και επαίνων στον Θεό.

Από παράδοση, τονίσαμε περισσότερο το πρώτο σημείο: Θεωρούμε την Εκκλησία ως ένα «θεσμό ενόψει της σωτηρίας». Στο πλαίσιο αυτό, πάντοτε υπογραμμίζουμε δικαιολογημένα, την κεφαλαιώδη σημασία που καλύπτουν το αποστολικό αξίωμα και τα αξιώματα.

Η Εκκλησία που επαίνει και λατρεύει τον Θεό

Σε ότι αφορά το δεύτερο σημείο, που θεωρούμε την Εκκλησία ως μια συνάθροιση πιστών που επαίνουν και λατρεύουν τον Θεό, μπορούμε και οφείλουμε να

σημειώσουμε ακόμη μεγαλύτερη πρόοδο. Σε γενικές γραμμές, χωρίς αμφιβολία, δεν έχουμε ακόμη αναπτύξει αρκετά την κοινοτική διάσταση της Εκκλησίας ως «σώμα του Χριστού» ή ως «λαό του Θεού». Ως εκ τούτου, είναι ολόκληρη η Εκκλησία που καλείται να υπηρετήσει τον Θεό. Όλοι οι αναγεννημένοι με νερό και Πνεύμα καλούνται, σε κοινωνία με τους Αποστόλους και όπως εκείνοι, να δίνουν με λόγια και με έργα, μια ζωντανή μαρτυρία του Ευαγγελίου, προκειμένου να υποστηρίζουν τους Αποστόλους (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 7.1). Κανείς δεν χρειάζεται να χειροτονηθεί σε ένα αξίωμα για να λατρεύει τον Θεό ή για να δίνει μια ζωντανή μαρτυρία του Ευαγγελίου. Η έννοια του «αξιώματος» εδώ, χάνει τη σημασία της, προς όφελος της «υπηρεσίας».

Είναι ακριβώς σε αυτή την κοινοτική (κοινόχρηστη) διάσταση που αναφέρεται το όραμά μας για τη Νεοαποστολική Εκκλησία. Λέει για τους πιστούς ότι, οφείλουν να προετοιμάζονται ενόψει της επιστροφής του Ιησού, όντας πλήρεις από το Άγιο Πνεύμα και την αγάπη για τον Θεό και ζώντας σύμφωνα με το Ευαγγέλιο.

Είναι σαφές ότι η αληθινή αγάπη παίζει καθοριστικό ρόλο στην προετοιμασία της Νυμφίας του Χριστού. Χωρίς έργα όμως, αγάπη δεν υφίσταται. Για να επι-τρέψει επομένως στους πιστούς της να προετοιμάζονται για την επιστροφή του Κυρίου, η Νεοαποστολική Εκκλησία οφείλει να τους δίνει την ευκαιρία να πραγματοποιούν έργα αγάπης. Οφείλουμε να επιτρέπουμε στους πιστούς να γνωρίσουν την χαρά να υπηρετούν τον Θεό και τον πλησίον. Η αγάπη του πλησίον είναι μια υπηρεσία που εμπίπτει στην Εκκλησία του Χριστού, ως συνάθροιση των πιστών. Δεν μπορούμε να αγνοήσουμε αυτή την αποστολή της Εκκλησίας του Χριστού.

Η Εκκλησία που υπηρετεί

Η υπηρεσία προς τον Θεό και τον πλησίον είναι, πρώτα απ' όλα, η δέσμευση στην Εκκλησία. Στον τομέα αυτό, πολλές πρωτοβουλίες αποτυγχάνουν, πολύ απλά, επειδή οι αδελφοί υπηρεσίας καλούνται να κάνουν πράγματα ακόμη και πέρα από αυτά που είναι αιτιολογημένα. Άλλα είναι πραγματικά απαραίτητο να απαιτούμε από τους χειροτονημένους αδελφούς μας να ασχολούνται με όλα; Η Αγάπη στην πράξη για τον πλησίον δεν απαιτεί αξίωμα. Πολλά είναι αυτά που θα μπορούσαν να γίνονται, χωρίς να παρίσταται η ανάγκη της συμμετοχής αξιωμάτων.

Η αγάπη για τον πλησίον δεν σταματά στην πόρτα των εκκλησιών μας. Πώς εκφράζεται η αγάπη μας για τον πλησίον μας, εκτός της εκκλησίας; Το να γίνεται πράξη το Ευαγγέλιο, σημαίνει επίσης ότι πηγαίνουμε να βοηθήσουμε τους φτωχούς ή εκείνους που υποφέρουν. Παραμένουμε πάντα αξιόπιστοι σε αυτό τον τομέα; Η χρηματοδότηση των ανθρωπιστικών δράσεων είναι κάτι καλό, αλλά, σίγουρα δεν είναι αρκετό. Δεν είναι ανησυχία μου να μιμηθούμε τις άλλες χριστιανικές Εκκλησίες: Δεν έχουμε τα μέσα, ούτε και την απαραίτητη εμπειρία. Ούτε πρόκειται για ανταγωνισμό μαζί τους, ούτε, ακόμη περισσότερο, να βρεθούμε μπροστά από αυτές. Αναρωτιέμαι απλά για τι περιμένει ο Κύριος από εμάς, στον τομέα αυτό. Το ερώτημα αυτό, οφείλουμε να το ενσωματώσουμε στις μελλοντικές μας σκέψεις, είτε πρόκειται για τον καθορισμό του αξιώματος και των υπηρεσιών, ή για την οργάνωση των δραστηριοτήτων μας στους κόλπους της Εκκλησίας μας. Από την πλευρά μου, το βλέπω επίσης ως μια δυνατότητα προσέγγισης με τους άλλους χριστιανούς. Σίγουρα δεν είναι άχρηστο να συζητούμε θεολογικά θέματα με τις άλλες Εκκλησίες, αλλά μου φαίνεται ότι θα ήταν πολύ πιο σημαντικό, να ενώνουν οι χριστιανοί τις δυνάμεις τους για να κάνουν το καλό ...

Συνοπτικά:

- Αποστολή της Εκκλησίας είναι να φέρει τη σωτηρία στους ανθρώπους. Κατά τη διάρκεια των θείων λειτουργιών, οι Απόστολοι και τα εντεταλμένα από αυτούς αξιώματα, ανακοινώνουν τον λόγο και διανέμουν τα μυστήρια. Η θεία λειτουργία είναι στο κέντρο της εκκλησιαστικής ζωής.
- Αποστολή της Εκκλησίας είναι επίσης να φέρει την λατρεία και τον έπαινο στον Θεό. Η αποστολή αυτή εμπίπτει σε όλους τους πιστούς. Στις θείες λειτουργίες, το εκκλησίασμα εκφράζει τον έπαινο και την λατρεία, στην από κοινού προσευχή που προφέρει ο λειτουργός. Η λατρεία και ο έπαινος όμως, μπορούν να εκφράζονται και χωρίς την παρέμβαση ενός χειροτονημένου αξιώματος.
- Στην προετοιμασία της για την επιστροφή του Κυρίου, η Νυμφία οφείλει να κάνει πράξη, έργα αγάπης. Αποστολή της Εκκλησίας είναι επίσης, να δίνει στους πιστούς την ευκαιρία να υπηρετούν τον Θεό και τον πλησίον. Μας πρέπει να σκεφτόμαστε τον καλύτερο τρόπο, για να το επιτύχουμε.

Εκδότης: Zav Luk Σνάιντερ, Überlandstrasse 243, 8051 Ζυρίχη/Ελβετία
 Εκδόσεις Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg, Γερμανία
 Υπεύθυνος συντάκτης: Πίτερ Γιόχανινγκ
 Μετάφραση στα ελληνικά: Δελατόλας Ελευθέριος, Εκτύπωση: <http://preprint.gr/>

Σώστε τα παιδιά μας: με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας Παιδιού 2020

Τα παιδιά χρειάζονται να έχουν τη δική τους αναμνηστική ημέρα; Τα Ήνωμένα Έθνη το δηλώνουν και μάλιστα αποτελεσματικά: Ο κόσμος δεν ανήκει στα παιδιά με τον τρόπο που θα έπρεπε. Ακολουθούν μερικές σκέψεις που έρχονται σε αντίθεση με αυτή την τάση.

Φωτογραφία: ©Pixel-Shot - stock.adobe.com

Παρ' όλα αυτά, η Παγκόσμια Ημέρα του παιδιού είναι εγγεγραμμένη σε 145 επίσημες κυβερνητικές ατζέντες. Είναι μια ημερομηνία που πρέπει να μας θυμίζει τις ανάγκες και τα δικαιώματα των παιδιών. Για το σκοπό αυτό, τα Ήνωμένα Έθνη έχουν εγγράψει την 20^η Νοεμβρίου κάθε έτους: Πρόκειται για την ημερομηνία κατά την οποία, το 1989, η Γενική Συνέλευση των Ήνωμένων Εθνών υιοθέτησε τη Σύμβαση που είναι σχετική με τα δικαιώματα του παιδιού. «Έχουν λοιπόν δικαιώματα τα παιδιά», ρωτούν οι μεγάλοι.

«Είναι προφανές πως ναι!», απαντούν οι μικροί. «Και γιατί λοιπόν, θα πρέπει να τα θυμόμαστε;» – «Επειδή δεν θέλουμε να τα ξεχνάτε! Μη ξεχνάτε: Ακόμη και σήμερα, κάθε δέκα δευτερόλεπτα, ένα παιδί πεθαίνει – 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, ένα παιδί πέθανε εξ αιτίας της πείνας!»

Δικαιώμα στην παιδικότητα

Ποια είναι αυτά τα δικαιώματα; Πολλοί τα ζυγίζουν αμέσως στη ζυγαριά: Το δικαίωμα στην παιδικότητα για παράδειγμα. Η παιδική εργασία σήμερα, είναι βέβαια παράνομη σε μεγάλο βαθμό, αλλά δεν έχει σταματήσει ακόμη. Τα χέρια των παιδιών που από πολύ νωρίς συμβάλλουν στην επιβίωση, δεν έχουν αρκετό χρόνο για πιο σημαντικά πράγματα, κυρίως για να παίζουν. Στην τρίτη χιλιετία, τα παιδιά που παίζουν δεν πρέπει να είναι η αναχρονιστική εικόνα ενός ρομαντικού παρελθόντος. «Τα παιδιά στο Μουσείο» – πόσο φρικτή ιδέα! Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της UNICEF, το δέκα τοις εκατό των παιδιών, εξαναγκάζονται ακόμη σε καταχρηστική εργασία – σε υπόγεια ορυχεία χαλκού, σε εργοστάσια κλωστοϋφαντουργίας, που σχεδόν δεν αξίζουν την φήμη τους, σε φυτείες κακάο. Οι ενήλικες κοστίζουν πολύ περισσότερο και οι πελάτες στις χώρες κατανάλωσης, προτιμούν φθηνότερα προϊόντα. Είναι ένας φαύλος κύκλος! Παρόμοια, το δικαίωμα να μπορούμε να λέμε όχι, είναι μια αναφορά ταυτοποίησης για ολόκληρη τη ζωή. Ένα παιδί που δεν κάνει κάτι άλλο από το να συναίνει, δεν έχει προσωπική άποψη. Μόνο με ένα ξεκάθαρο «Όχι!» αναπτύσσει τη δική του προσωπικότητα. Και ένα τέτοιο «όχι» δεν χρειάζεται καν να αιτιολογηθεί για να είναι έγκυρο. «Το Όχι είναι Όχι!» – Τελεία. Όμως, εκείνος που θέλει να εξυψώσει τα παιδιά του για συμμετοχή και ενασχόληση, οφείλουν επίσης να τα αφήνουν να αποφασίζουν. Ένα παιδί που μπορεί να λέει «όχι», στον εαυτό του λέει «ναι».

Αυτά που χρειάζονται τα παιδιά

Αυτά που έχουν πραγματικά ανάγκη τα παιδιά, είναι

- οι φίλοι, οι σύμβουλοι, οι δάσκαλοι που έχουν χρόνο να τους αφιερώνουν και που τα ακούν·
- οι τόποι καταφύγια, τα οποία τους εξασφαλίζουν ειρήνη και προστασία·
- τα όνειρα, που κάποιες φορές γίνονται πραγματικότητα. Αν τα όνειρα σε μαθαίνουν να πετάξ, τότε αξίζει τον κόπο το ταξίδι προς τον ορίζοντα.

Φωτογραφία: Susanne Dietmann / Kindermissionswerk

Τα παιδιά χρειάζονται καλοκάγαθους ανθρώπους, που να είναι γενναιόδωροι χωρίς να είναι αυθαίρετοι, που ενδιαφέρονται για τον κόσμο τους, χωρίς να τον επικρίνουν επισταμένα, που ξέρουν να στέκονται στο επίπεδο των παιδιών, για να μπορούν να βλέπουν με τα μάτια ενός παιδιού. Είναι μόνο με αυτό τον τρόπο και όχι χάρη σε νόμους ή διοικητικές εντολές, που τα δικαιώματα των παιδιών γίνονται δικαιώματα και όχι μόνον καθήκοντα και υποχρεώσεις.

Προορισμός των χεριών είναι να ευλογούν και όχι να αντιτίθενται

Προσοχή: Ορισμένοι πολιτισμοί αποκλείουν τις απόψεις των παιδιών. Αυτό ισχύει επίσης και για πολλούς πολιτισμούς της σημερινής εποχής. Όλα αυτά είναι βέβαια γραμμένα με μαύρο πάνω σε λευκό χαρτί, αλλά συχνά, η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική. Ο Ιησούς Χριστός καθόρισε το ακόλουθο κριτήριο για την χριστιανική ομολογία πίστης:

«Τότε φέρθηκαν σ' αυτόν παιδάκια, για να επιθέσει τα χέρια επάνω τους και να προσευχηθεί· αλλά, οι μαθητές τα επέπληξαν. Ο Ιησούς, όμως, είπε: Αφήστε τα παιδάκια, και μη τα εμποδίζετε νάρθουν σε μένα·

επειδή, για τέτοιους είναι η βασιλεία των ουρανών. Και αφού ἐβαλε επάνω τους τα χέρια, αναχώρησε» (Ματθαίος 19:13-15). Αυτό ισχύει ανεξάρτητα από τον πολιτισμό. Όσο τα παιδιά θα πρέπει να εξακολουθούν να εργάζονται σε ορυχεία χαλκού, θα χρειαζόμαστε αυτή την Παγκόσμια Ημέρα του Παιδιού. Όσο θα υπάρχουν ακόμη ενήλικες που τιμωρούν το «όχι» που βγαίνει από το στόμα ενός παιδιού, ως χαμηλότερης αξίας, θα έχουμε ανάγκη αυτή την αναμνηστική Ημέρα.

Απόσπασμα από την Αγία Γραφή: Η διαμάχη των μαθητών για τον καθορισμό της θέσης τους (Ματθαίος 18:1-5) : «Κατά την ώρα εκείνη ἡρθαν οι μαθητές στον Ιησού, λέγοντας: Ποιος είναι, ἀραγε, μεγαλύτερος στη βασιλεία των ουρανών; Και ο Ιησούς, προσκαλώντας ἔνα παιδάκι, το ἐστησε στο μέσον τους και είπε: Σας διαβεβαιώνω, αν δεν επιστρέψετε, και γίνετε σαν τα παιδάκια, δεν θα μπείτε μέσα στη βασιλεία των ουρανών. Όποιος, λοιπόν, ταπεινώσει τον εαυτό του σαν αυτό το παιδάκι, αυτός είναι ο μεγαλύτερος στη βασιλεία των ουρανών· και όποιος δεχθεί ἔνα τέτοιο παιδάκι στο όνομά μου, δέχεται εμένα».

| Ούτε σημάδι, ούτε τιμωρία

Προσευχόμαστε για εκείνους που υποφέρουν, ευχαριστούμε εκείνους που βοηθούν και εμπιστεύονται τον Θεό – αυτό είναι το σύνθημα με το οποίο μας καλεί ο Πρωταπόστολος σε ότι αφορά την κρίση που συνδέεται με τον κορωναϊό. Και εξηγεί με σαφήνεια, με ποιο τρόπο δεν επιθυμεί να ερμηνεύεται η πανδημία.

Διάβασα ότι αρκετά εκατομμύρια άνθρωποι έχουν ήδη μολυνθεί. Εκατοντάδες χιλιάδες έχουν ήδη αποβιώσει και η πανδημία συνεχίζεται. Προφανώς όλο αυτό έχει ως αποτέλεσμα πολύ πόνο και αγωνία. Πρόκειται για την υγεία, για τη ζωή. Και οι μέχρι τώρα οικονομικές συνέπειες δεν μπορούν ακόμη να εκτιμήθουν σωστά.

Έχω συνειδητοποιήσει επίσης ότι για πολλούς ανθρώπους στην Αφρική, την Βενεζουέλα, την Ασία, η κρίση που συνδέεται με τον κορωναϊό είναι μόνον ένα από τον μακρύ κατάλογο προβλημάτων στα οποία είναι εκτεθειμένοι. Δεν θα αναφέρω, παρά

μόνον ένα παράδειγμα: Οι αδελφοί από την Αφρική μου ανέφεραν ότι πέρυσι στην Αφρική απεβίωσαν 140.000 παιδιά εξ αιτίας της ιλαράς.

Τι λέμε σχετικά με αυτό το θέμα; Πως αντιδρούμε σε όλα αυτά;

Αρχίζοντας, συμπάσχουμε με την καρδιά μας, στον πόνο όλων εκείνων που πλήγησαν από αυτή την πανδημία. Προσευχόμαστε για όλους εκείνους που βρίσκονται σε μεγάλη ταλαιπωρία και αγωνία. Ως Νεοαποστολικοί χριστιανοί, ακολουθούμε αυστηρά τις οδηγίες των αρχών. Και είναι πολύ σημαντικό να είμαστε το παράδειγμα σε αυτό το θέμα. Είμαστε εξαιρετικά ευγνώμονες στους πολλούς ανθρώπους που δεσμεύονται με μεγάλο αλτρουισμό για τους άλλους και παρεμβαίνουμε επίσης γι' αυτούς.

Το έχω στην καρδιά μου και είναι πολύ σημαντικό για εμένα, να ξεκαθαρίσω για μια ακόμη φορά ότι, δεν πρέπει να βλέπουμε και να αντιμετωπίζουμε την κρίση του κορωναϊού ως ένα σημείο του τέλους των καιρών, ή της επιστροφής του Ιησού Χριστού. Η Αγία Γραφή δεν γράφει για τον κορωναϊό! Η πίστη μας στην επικείμενη επιστροφή του Ιησού Χριστού δεν βασίζεται σε σημεία, αλλά στις δηλώσεις του Ιησού Χριστού και στη δραστηριότητα του Αγίου Πνεύματος.

Υπάρχουν άνθρωποι που πιστεύουν ότι η κρίση που συνδέεται με την πανδημία του κορωναϊού είναι μια

τιμωρία που στέλνει ο Θεός στους ανθρώπους. Μια τέτοια δήλωση δεν προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα. Το Αγιο Πνεύμα μιλάει για τον Θεό, ως ένα Θεό αγάπης και όχι ως ένα Θεό που θέλει να τιμωρεί τους ανθρώπους.

Ακόμη μια φορά, δεν διαβάζουμε τίποτα μέσα στην Αγία Γραφή σχετικά με την κρίση που συνδέεται με τον κορωναϊό. Άλλα, η Βίβλος και το Άγιο Πνεύμα μας λένε πως οφείλουμε να συμπεριφερόμαστε σε μια τέτοια κατάσταση: Εμπιστευόμαστε τον Θεό και παραμένουμε στην μίμηση του Ιησού Χριστού.

Φωτογραφίες: Macrel Felder

Η εκπαίδευση, μια διέξοδος από την φτώχεια

Δεσμευμένος εδώ και 45 χρόνια: Η ιστορία ενός Νεοαποστολικού διαχειριστή από την Γερμανία, ο οποίος βοηθάει καθολικές καλόγριες στις Φιλιππίνες, για να ξεφύγουν από τις φτωχογειτονιές, χιλιάδες παιδιά.

Μικρές καλύβες από κομματάκια ξύλου, λαμαρίνες, πλαστικά και χαρτόνια, καρφωμένα μεταξύ τους, συχνά κατευθείαν επάνω στην παραλία, ή σε πασσάλους πάνω από την θάλασσα. πολλές οικογένειες ζουν εκεί, σε επιφάνειες λίγων τετραγωνικών μέτρων – χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα, τρεχούμενο νερό και χωρίς τουαλέτες. Και στο κέντρο: Βουνά από απόβλητα, φτώχεια και ταλαιπωρία. Στις παραγκουπόλεις γύρω από τη Μανίλα (Φιλιππίνες) ζουν οι φτωχότεροι από τους φτωχούς. Υποσιτισμός, διάρροια και δερματικές παθήσεις, χρήση και κατανάλωση ναρκωτικών, σεξουαλική βία – ο κατάλογος των κινδύνων, στους οποίους είναι εκτεθειμένα τα παιδιά στις παραγκουπόλεις είναι μακρύς. «Βασιλεύουν εκεί καταστάσεις που δεν μπορούμε να φανταστούμε», αφηγείται ο Μπερντ Αμπιέλ από την κοινότητα Κάρλσμπαντ (Karlsbad-Langensteinbach, Γερμανία). «Μετά την πρώτη μου επίσκεψη σε μια παραγκούπολη, παρέμεινα τραυματισμένος για ένα ολόκληρο έτος».

Εν τω μεταξύ ο αδελφός μας, πτυχιούχος οικονομολόγος και διευθυντής μιας εταιρείας μάρκετινγκ για πολλά χρόνια, σε κάθε επίσκεψή του στην Μανίλα, μεταβαίνει σε μια παραγκούπολη, στο πλαίσιο της ιδιότητάς του ως πρόεδρος του κύκλου φιλανθρώπων για τις «Αδελφές της Μαρίας, βοήθεια υπέρ των παιδιών στις φτωχογειτονιές».

Συλλογικά ενεργοί

Πώς όμως έφτασε στη δέσμευσή του για τις «Αδελφές της Μαρίας» Ο Μπερντ Αμπιέλ αφηγείται: «Ο προϊστάμενός μου μετέβαινε τακτικά στην Αμερική για επαγγελματικούς λόγους. Το 1975, επέστρεψε από ένα ταξίδι, αναφέροντας ότι είχε συναντήσει ένα καθολικό ιερέα, ο οποίος φρόντιζε ορφανά παιδιά στην Κορέα. Επιθυμούσε να υποστηρίξει αυτή τη δραστηριότητα. Με επτά συνεργάτες, θεμελιώσαμε, ένα σύνδεσμο. Εκλέχτηκα πρόεδρος ως διαχειριστής

Σε πολλά εργαστήρια, εκμάθησης, οι μαθητές μαθαίνουν χειροκίνητες δεξιότητες

Φωτογραφία : Ιδιωτική

« Αυτή είναι η εφαρμογή του χριστιανισμού στην πράξη! »

Κατά μέσο, ο σύνδεσμος διαθέτει 18 εκατομμύρια ευρώ όρο κάθε χρόνο, για ανθρωπιστική βοήθεια στις Φιλιππίνες. Το ποσό αυτό επιτρέπει στις «Αδελφές της Μαρίας» να διασφαλίσουν τη συντήρηση τεσσάρων οικοτροφείων σε αυτό το νησιωτικό κράτος της Νοτιοανατολικής Ασίας, δύο οικοτροφεία για κορίτσια και δύο οικοτροφεία για αγόρια.

Προς το παρόν, σε αυτά ζουν περισσότερα από 10000 παιδιά που προέρχονται από τις πιο φτωχές οικογένειες και ακολουθούν την εκπαίδευση που τους παρέχεται. Κάθε χρόνο, σχεδόν 500 νέοι ολοκληρώνουν την κατάρτισή τους. Δεν είναι σπάνιο να ολοκληρώνουν τις σπουδές τους με δίπλωμα ισοδύναμο με πιστοποιητικό κολλεγίου ή απολυτήριο. Χάρη σε δωρεές και υποτροφίες, ο κύκλος αυτών των φιλανθρωπών επιτρέπει επίσης σε πολλούς ενήλικες νέους να σπουδάσουν.

Σε πολλά εργαστήρια μαθητείας τα νέα κορίτσια και αγόρια δεν λαμβάνουν μόνο θεωρητική διδασκαλία, αλλά ασχολούνται και με την εφαρμογή της στην πράξη. Αποκτούν έτσι τη δυνατότητα άμεσης αποκατάστασης στην αγορά εργασίας.

Διπλό κίνητρο η ευγνωμοσύνη

Οι νέοι μεταδίδουν την αγάπη και το έλεος που έχουν βιώσει ως εμπειρία στο οικοτροφείο – στους συναδέλφους, γείτονες και φίλους τους, ακόμη και στα παιδιά τους. Οι «Αδελφές» καταφέρουν να ξυπνούν νέες ελπίδες στους κόλπους μια γενιάς που είναι σε μεγάλο βαθμό απελπισμένη. «Αυτή είναι η εφαρμογή του χριστιανισμού στην πράξη!» – Ο Μπερντ Αμπιέλ ακούει συχνά αυτή την παρατήρηση, όταν μιλάει για αυτή την εργασία.

Παροχή βοήθειας σε εκείνους των οποίων η κατάσταση επιδεινώθηκε εξ αιτίας του Κορωναϊού

Συνδέεται η κρίση με τον κορωναϊό; Για πολλούς ανθρώπους, είναι μια ακόμη πιο δύσκολη κατάσταση που πρέπει να ξεπεράσουν. Γι' αυτούς, αυτό συμβαίνει εδώ και πολύ καιρό! Ακολουθεί μια ματιά σε αυτά που πραγματοποιούν μαζί, οι Νεοαποστολικοί οργανισμοί για να ανακουφίσουν από τα χειρότερα.

Φωτογραφίες: NAK-karitativ, NAC SEA Relief Fund, human aktiv

Η κατάσταση είναι ιδιαίτερα δραματική στην αφρικανική ήπειρο. Η Ένωση «NAK-karitativ» εφιστά ιδιαίτερη προσοχή σε αυτήν την κατάσταση και αναφέρεται σε ό, τι συμβαίνει στην Κένυα: «Στις παραγκουπόλεις του Ναϊρόμπι, ο κορωναϊός προκαλεί καταστροφικές καταστάσεις. Τα λίγα διαθέσιμα νοσοκομεία είναι υπερπλήρη και οι γιατροί είναι απεγνωσμένα επιφορτισμένοι. Οι επίσημοι αριθμοί έμοιαζαν βέβαια «σχετικά ασήμαντοι», αλλά οι πραγματικοί αριθμοί είναι τεράστιοι.

«Δεν είναι κάτι μεγάλο, αλλά είναι ένα ξεκίνημα, μια αρχή»

Εδώ και αρκετά χρόνια, η Ένωση «NAK-karitativ» έχει δεσμευθεί υπέρ της παραγκουπολης στην Μουκούρου. Χάρη στην από κοινού παρέμβαση της Ένωσης «KUMEA», της οργάνωσης ανθρωπιστικής βοήθειας της εκκλησιαστικής Περιφέρειας της Ανατολικής Αφρικής και της τοπικής οργάνωσης (Στα φτερά του αετού), «On Eagles Wings (OEW)», εκατό περίπου οικογένειες που έχουν ιδιαίτερα πληγεί, επωφελήθηκαν λαμβάνοντας πακέτα επείγουσας βοήθειας. Τα πακέτα αυτά περιλαμβάνουν μια επιλογή από βασικά τρόφιμα και είδη υγιεινής. «Όλο

αυτό, δεν είναι κάτι μεγάλο μέσα στην απελπισία, αλλά τουλάχιστον, είναι μια αρχή».

Η Νεοαποστολική Εκκλησία της Νοτιοανατολικής Ασίας είναι επιφορτισμένη να προσφέρει φαγώσιμα, καθώς και να κατασκευάσει εγκαταστάσεις πλυσίματος χεριών που λειτουργούν με την χρήση του ποδιού, στο Μιντανάο, το δεύτερο μεγαλύτερο νησί των Φιλιππίνων. Με χρηματοδότηση από μια ομάδα Ελβετών εμπόρων, η Ένωση, «NAC SEA Relief Fund» ανέλαβε, από τον εφοδιασμό, μέχρι και την μεταφορά προς την περιφέρεια της κρίσης.

Τα δελτία έκτακτης ανάγκης είναι επίσης διαθέσιμα και σε ψηφιακή μορφή

Αρκετές χιλιάδες οικογένειες υποστηρίζονται από την Ένωση «NAK-karitativ» σε συνδυασμό με το «Ιδρυμα Masakhe», την φιλανθρωπική οργάνωση της εκκλησιαστικής Περιφέρειας της Νότιας Αφρικής. Αυτό αφορά επίσης την τροφοδοσία σε τρόφιμα και είδη υγιεινής. Και η διοίκηση της Εκκλησίας βασίζεται όλο και περισσότερο σε ψηφιακά κουπόνια, για να μειώσει τον κίνδυνο μόλυνσης, αποφεύγοντας τις επαφές.

Ταυτόχρονα, η Εκκλησία της Νότιας Αφρικής έλαβε άδεια από την αστυνομία για να διανέμει πακέτα με τρόφιμα σε ηλικιωμένους και σε πρόσωπα που έχουν ανάγκη. Επιπλέον, οι αναγνωρισμένες φιλανθρωπικές οργανώσεις μπορούν να χρησιμοποιούν τις εκκλησίες ως σημεία συλλογής και διανομής. Τέλος, γεννήθηκε ένα πρόγραμμα συνεργασίας, με το οποίο οι κοινότητες μπορούν να ενώνονται για μια αμοιβαία βοήθεια.

Είναι απαραίτητη μια γρήγορη βοήθεια

Η Ένωση «Human aktiv», η οργάνωση ανθρωπιστικής βοήθειας της εκκλησιαστικής Περιφέρειας της Νότιας Γερμανίας, αποδέσμευσε μια άμεση βοήθεια για τέσσερις χώρες της Αφρικής, ύψους 70000 ευρώ.

- Οικογένειες στο Τζιμπούτι της Ανατολικής Αφρικής έλαβαν μάσκες, σαπούνια και βασικά είδη διατροφής.
- Στη Νότια Γουινέα, η Ένωση χρηματοδότησε μαθήματα αφιερωμένα στην υγεία, ομάδες που είναι επιφορτισμένες με την πληροφόρηση του πληθυσμού και εγκαταστάσεις πλυσίματος.
- Στην Γκάνα υποστηρίζει προγράμματα κυβερνητικής βοήθειας.
- Στην Ουγκάντα, εκπαιδεύει εντατικά, πρώην παιδιά των δρόμων, ως «Ανιχνευτές υγείας», τα οποία εξηγούν όλους τους κανόνες υγείας στους συντρόφους τους που ζουν στις παραγκουπόλεις.

Μέχρι τώρα, η Ένωση «Human aktiv» έχει καταβάλει το ίδιο ποσόν ως άμεση συμπληρωματική βοήθεια για τις τράπεζες τροφίμων, στη Νότια Γερμανία. Πρόσωπα που βρίσκονται σε ανάγκη και σε επισφαλείς καταστάσεις μπορούν να αγοράσουν από εκεί τρόφιμα σε μειωμένες τιμές, όπως επίσης, συχνά, είδη καθημερινής ανάγκης. Από την μία πλευρά η πανδημία του κορωναϊού αυξάνει την ταλαιπωρία πολλών ανθρώπων· από την άλλη πλευρά, οι τράπεζες τροφίμων λαμβάνουν όλο και λιγότερες δωρεές σε τρόφιμα.

Δεξιά: Διανομή πακέτων που περιέχουν βασικά προϊόντα διατροφής. Κάτω: ιπληροφορίες και εξετάσεις – οι ιατροί συζητούν με παιδιά και νέους

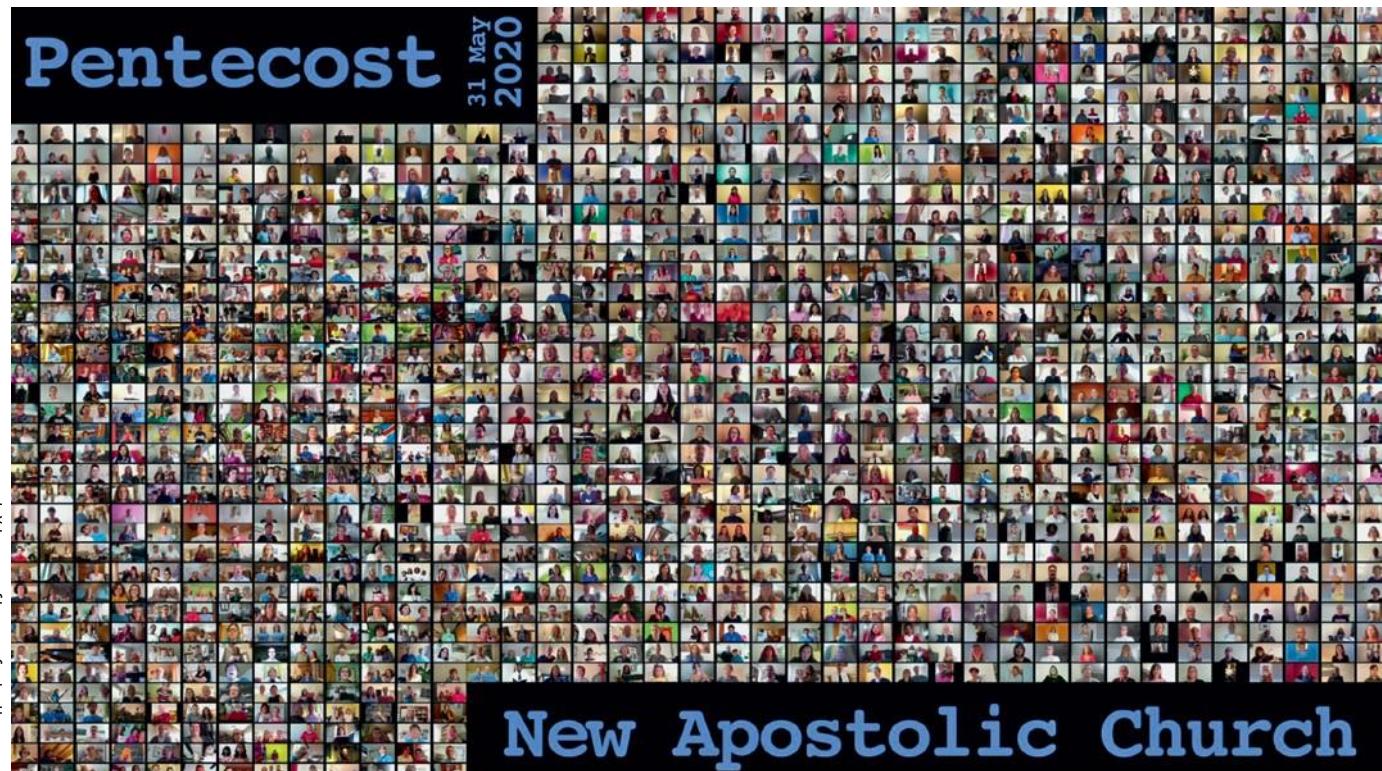

Ο περιορισμός στο εργοτάξιο

Όλο αυτό τον καιρό, οι όλες οι τρέχουσες δράσεις ανθρωπιστικής βοήθειας, παραμένουν επίσης στο στόχαστρο. Οι τρεις εκκλησιαστικές Περιφέρειες της Βορειοανατολικής Γερμανίας, της Νότιας και της Δυτικής Γερμανίας, δώρισαν έτσι συνολικά 186 000 για το στρατόπεδο προσφύγων της Μαντεπέλα, στη Ζάμπια. Αυτό βρίσκεται στα βόρεια της χώρας και φιλοξενεί περίπου 15 000 ανθρώπους που διέφυγαν από την Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό. Είναι η Ένωση «NACRO», η οργάνωση ανθρωπιστικής βοήθειας της Νεοαποστολικής Εκκλησίας της Ζάμπια, που οργανώνει την επί τόπου βοήθεια.

Εξ άλλου, ένα κοινό εγχείρημα των Ενώσεων «NAC SEA Relief» και «NAK-Humanitas» (Νεοαποστολική Εκκλησία της Ελβετίας) απέφυγε τον αποκλεισμό που οφείλεται στον κορωναϊό με ειδική άδεια και τις απαραίτητες προφυλάξεις. Η κατασκευή ενός σχολείου στην πόλη) Μπουγκτόνγκ Καχόν (Bugtong Kahoy), στο νησί Νέγκρος (Φιλιππίνες), θα έχει ολοκληρωθεί μέχρι το τέλος του Αυγούστου Θα είναι το πρώτο αληθινό σχολείο, τόσο για τους δάσκαλους, όσο και για τους μαθητές. Για να μπορέσει να ολοκληρωθεί έγκαιρα, οι οικοδόμοι πέρασαν τον, σε εθνικό επίπεδο, περιορισμό, διάρκειας περισσότερης των δύο μηνών, στο εργοτάξιο, αντί να παραμείνουν με τις οικογένειές τους.

ΙΟΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ 2020

Η «Διεθνής Εικονική Χορωδία» ολοκληρώθηκε ακριβώς στην ώρα για την εορτή της Πεντηκοστής. Ήταν μια σκληρή και δύσκολη εργασία: περίπου 80 ώρες μουσικής από 1600 συμμετέχοντες που προέρχονται από 50 χώρες.

Παρασκευή 29 Μαΐου και ώρα 7: Η ομάδα εθελοντών γύρω από τον Τεό Ρομέρ και Σέντρικ Ρανγκ, από την Γαλλία, μπορεί επιτέλους να πάει να κοιμηθεί. Οι δύο τελευταίες νύχτες ήταν νύχτες αϋπνίας. Τώρα οι υπολογιστές βρίσκονται σε θερμοκρασία βρασμού. Πέρασαν τις προηγούμενες ημέρες – και νύχτες – παρατηρώντας και ταξινομώντας βίντεο κλιπ. Μέχρι το τέλος της προθεσμίας υποβολής, την Τετάρτη, είχαν συλλεχθεί 1317 συμμετοχές, αμέσως μετά ακολούθησαν 150 ακόμη. Και σε πολλά από τα βίντεο, οι τραγουδιστές ήταν αρκετοί.

Άδεια από την εργασία, με σκληρή εργασία

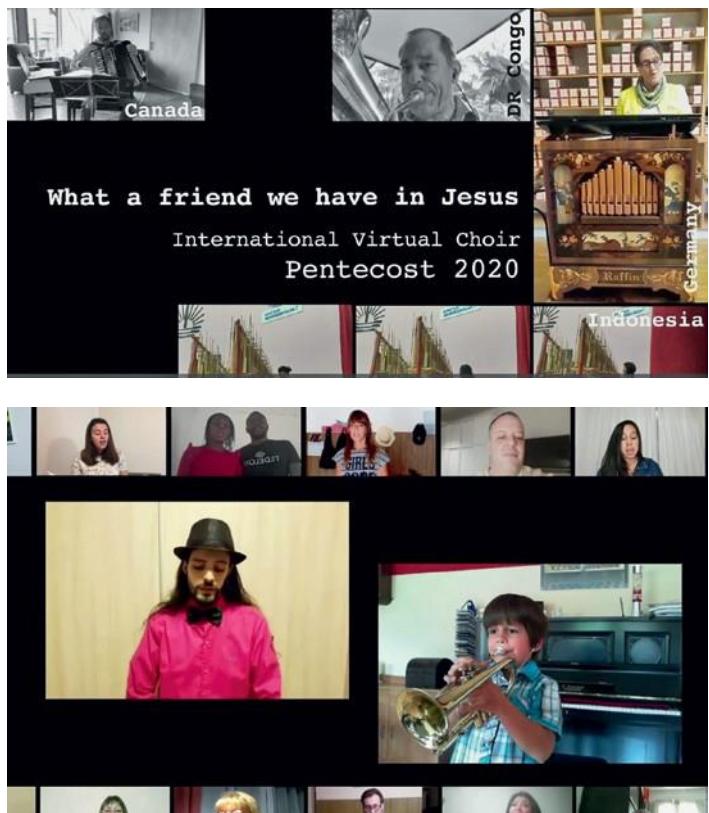
Ποια φωνή, ποια γλώσσα, ποια ποιότητα εικόνας και ήχου; Υπάρχουν πολλά πράγματα που πρέπει να λαμβάνονται υπ’ όψη προτού βρεθεί η κατάλληλη θέση στην εικονική χορωδία. Με ποια σειρά θα πρέπει να παρουσιάζονται οι ηχογραφήσεις; Πώς θα γίνει καλύτερα η μίξη από τις εκατοντάδες ηχητικές ταινίες;

Η ομάδα οργανώθηκε σωστά και καλά, δημιούργησε μια ειδική ιστοσελίδα, καθώς και μια βάση δεδομένων για την λήψη των αποσπασμάτων και την οργάνωση του έργου σε δημοσιεύσεις. Για την πραγματοποίηση αυτής της εργασίας, τα μέλη της ομάδας είχαν λάβει άδεια χωρίς αποδοχές, διάρκειας αρκετών ημερών.

Δεν ήταν δυνατόν να επιλεγούν όλα τα βίντεο

Η απάντηση στις συμμετοχές ήταν εντυπωσιακή. Όλα όσα είχαν προγραμματιστεί δεν θα μπορούσαν να επιτευχθούν, κυρίως το ενημερωτικό δελτίο. Και πολλά μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή μέσω Messenger δεν μπόρεσαν να απαντηθούν. Επιπλέον, δεν ήταν δυνατόν να ληφθούν υπ’ όψη όλα τα βίντεο στην επεξεργασία του μοντάζ, για οργανωτικούς, χρονικούς ή τεχνικούς λόγους.

Η ομάδα ελπίζει ότι κανείς δεν έχει απογοητευτεί και ευχαριστεί τον καθένα για την κατανόησή του.

Σχεδόν 1500 μεμονωμένα βίντεο διαμόρφωσαν από κοινού, ένα μόνο μουσικό βίντεο: Σε αυτό βλέπουμε αδελφούς και αδελφές από όλο τον κόσμο, ως τραγουδιστές ή μουσικούς, από νεότερους, μέχρι και τους πιο ηλικιωμένους.

Επειδή πρωταρχικός στόχος ήταν να ολοκληρωθεί η επεξεργασία και το μοντάζ, για την Πεντηκοστή. Και για να γίνει αυτό, οι άνθρωποι, σίγουρα, χρειάζονταν χρόνο, αλλά και μηχανήματα.

Μια εργασία που ολοκληρώνεται με καλή καρδιά

Τέσσερις υπολογιστές συνενώθηκαν σε ένα μόνο πόλο, προσθέτοντας χωρητικότητα στο Cloud. Επειδή απαιτείται υψηλή απόδοση για τη συμπίεση των 80 ωρών με εικόνες και ήχους που συλλέχθηκαν, στα μερικά λεπτά της διάρκειας ενός ύμνου.

Ίσως θα υπάρξει μια ακόμη έκδοση μπόνους με τα βίντεο που απέμειναν, μετά την Πεντηκοστή. Άλλα προς το παρόν, είναι καιρός για μια άξια ξεκούραση – και χαρά: «Ολοκληρώσαμε αυτή την εργασία με όλη μας την ψυχή», διευκρινίζει ο Τεό Ρομέρ. Και προσθέτει: «Ήταν μια υπέροχη εμπειρία να είμαστε σε θέση να συνομιλούμε ον λάιν με τόσους πολλούς αδελφούς και αδελφές από ολόκληρο τον κόσμο.

Όλα εξαρτώνται από τους τραγουδιστές «οδηγούς»

Η μουσική συγκεντρώνει: Όλο και περισσότεροι Νεοαποστολικοί τραγουδιστές ξεπερνούν την απομόνωση που οφείλεται στον κορωναϊό, χάρη στα κοινόχρηστα βίντεο. Η χορωδία που προετοιμάστηκε για την εορτή της Πεντηκοστής αποκαλύπτει μια ιδιαίτερη διάσταση: Ένα σχέδιο. Το σχέδιο αυτό ακολουθεί τρέχουσα, πολύ μοντέρνα αρχή που συνίσταται για τους συμμετέχοντες να ηχογραφούν τη συμβολή τους, σύλλογο, στο σπίτι τους με το κινητό τους τηλέφωνο, η οποία στη συνέχεια συνδυάζεται σε ένα υπολογιστή, με άλλα βίντεο, για να διαμορφώσει μια χορωδία. Αυτή την φορά, ο ύμνος, το τραγούδι, δεν προορίζεται μόνο στο να σπάσει την απομόνωση, αλλά να ξεπεράσει επίσης τα γλωσσικά εμπόδια και τα εθνικά σύνορα. Είναι ο Νίκολας Ζαν από το Στρασβούργο που χειρίζεται την μπαγκέτα: Μαζί με τον Φαμπρίς Κουλόν, είναι ο υπεύθυνος μουσικής της Νεοαποστολικής Εκκλησίας στην Γαλλία. Κερδίζει τα προς το ζην, ως διευθυντής σε δύο μουσικά σχολεία. Και γνωρίζει επίσης τη σκηνή σε μεγάλη μορφή: Διηγύθυνε την χορωδία των νέων κατά την διάρκεια της θεία λειτουργίας που τέλεσε ο Πρωταπόστολος, στις Διεθνείς Ημέρες Νεολαίας του 2019. Πώς διευθύνει μια τέτοια χορωδία, χωρίς καμία αλληλεπίδραση ανάμεσα στον μαέστρο της χορωδίας και τους χορωδούς; «Αυτό είναι εφικτό μόνο έμμεσα», εξηγεί ο Νίκολας Ζαν. Δεν μπορεί να ασκήσει μια επιρροή, παρά μόνο στους τραγουδιστές που θα ενεργούν ως «οδηγοί»: Για κάθε φωνή είναι διαθέσιμο ένα βίντεο, το οποίο ακούν οι συμμετέχοντες και χρησιμεύει ως βάση για να τραγουδήσουν όταν κάνουν τη δική τους ηχογράφηση. Είναι ακόμη πιο ευτυχές να υπάρχει μια ομάδα από ενθουσιώδεις εθελοντές που επιτρέπουν σε αυτό το εγχείρημα να είναι πραγματοποίησιμο: Για παράδειγμα, ο οργανιστας Λοράν Μποετσόλε, ή ακόμη οι συνολικά δώδεκα τραγουδιστές «οδηγοί». Αυτό περιλαμβάνει επίσης βοήθεια από γειτονικές χώρες, όπως ο Μπούρκαρν Σμιθ από τη Δυτική Γερμανία, ή η Αλεξανδρα Γιούνκερ από την Ελβετία.

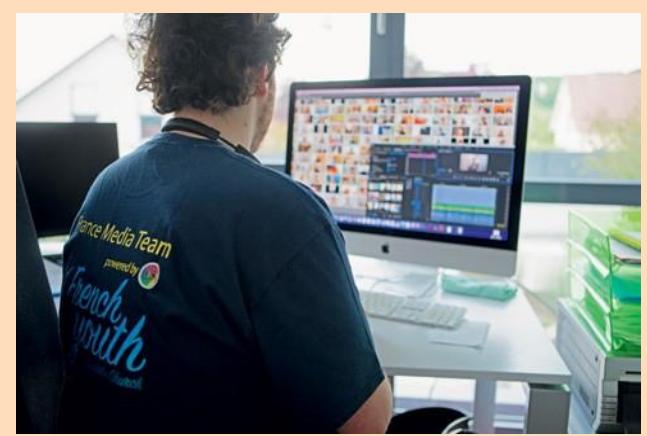

Photo : privé

Η πολυπολιτισμικές κοινότητες της Ελλάδας, στην εποχή του Κορωναϊού

Στο έργο σωτηρίας και λύτρωσης του επουράνιου Πατέρα, δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν διακρίσεις. Το ίδιο και για τον Κύριο μας Ιησού Χριστό· για όσο χρονικό διάστημα βρισκόταν εδώ στη γη, απευθυνόταν περισσότερο σε εκείνους που είχαν πραγματικά ανάγκη, κυρίως στους κυνηγημένους.

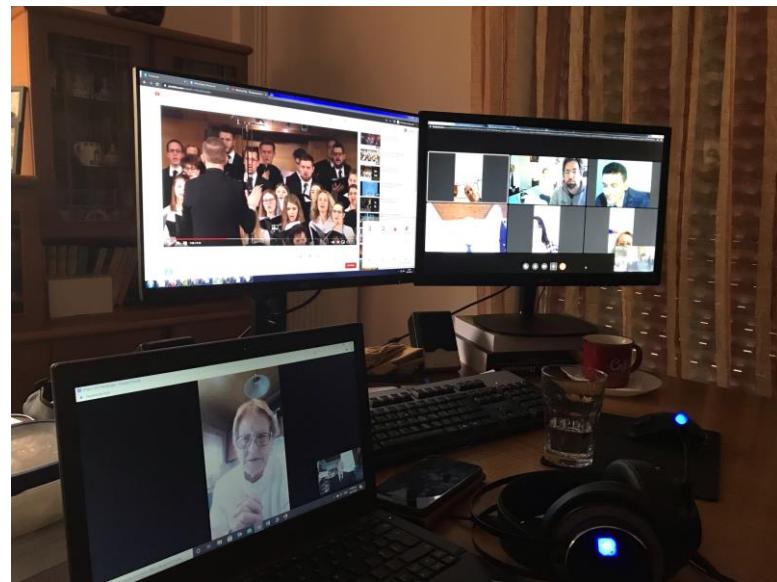
Ζούμε σε μια εποχή όπου πραγματικά συμβαίνουν κοσμογονικές αλλαγές ακόμη και στην καθημερινή μας ζωή. Ζούμε όλοι, σχεδόν σε όλο τον κόσμο, κάτω από την απειλή της πανδημίας του κορωναϊού.

Επιπλέον για κάποιους ανθρώπους η ζωή γίνεται ακόμη πιο δύσκολη επειδή καταδιώκονται, ακόμη και εξ αιτίας της πίστης τους. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα μεγάλη μετακίνηση πληθυσμών, κυρίως προσφύγων, οι οποίοι προσπαθούν, όχι μόνο να σώσουν τη ζωή τους, αλλά κυρίως να μπορέσουν να βρουν ευκαιρίες για να ζήσουν μια πιο ανεκτή ζωή. Έτσι, σήμερα, σε όλη την Ευρώπη, αλλά και στον κόσμο ολόκληρο, υπάρχουν πρόσφυγες. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα, και στην κοινότητά μας, να έχουν προστεθεί, αδελφοί και αδελφές από χώρες της Αφρικής. Και από πριν, στην κοινότητά μας υπάρχουν αδελφοί και αδελφές από άλλες χώρες, τώρα ακόμη περισσότερο, έχουμε γίνει μια διεθνής κοινότητα, από τη στιγμή που έχουμε αδελφούς και αδελφές, από Ευρώπη, Ασία, Αφρική, ενώ στο παρελθόν, είχαμε ακόμη και από την Αμερική.

Πέρασε ένας ολόκληρος χρόνος και εξακολουθούμε να μη μπορούμε να συναντηθούμε στην εκκλησία μας για την θεία λειτουργία. Και όμως, ο επουράνιος Πατέρας μας δεν μας αφήνει χωρίς την φροντίδα του, ούτε μία στιγμή. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι μας φροντίζει ακόμη περισσότερο και πολύ καλύτερα από πριν. Δεν χάσαμε τη δυνατότητα να ζούμε και να συμμετέχουμε στις θείες λειτουργίες, έστω και μέσω μετάδοσης, κάθε Τετάρτη και Κυριακή, όχι μόνο έχουμε τη δυνατότητα να ζούμε όλο και πιο συχνά θείες λειτουργίες από τους Αποστόλους μας και από τον Πρωταπόστολο, αλλά επιπλέον έχουμε τη δυνατότητα, να έχουμε συναντήσεις ευλογίας με τον επίσκοπό μας και το δικό μας ευαγγελιστή περιφερείας και όχι μόνο.

Ακόμη περισσότερο, τακτικά μας δίνεται η ευκαιρία συναντήσεων, περισσότερο από μια φορά την εβδομάδα, για να συζητήσουμε θέματα πίστης, να ασχοληθούμε με την μελέτη άρθρων που δημοσιεύει η Εκκλησία μας και να μελετάμε θέματα από την Κατήχηση. Το σημαντικό στις περιπτώσεις αυτές, είναι ότι μας έχει δοθεί η δυνατότητα μιας πιο στενής επαφής μεταξύ μας, καθώς έχουμε τη δυνατότητα, στις συναντήσεις μας αυτές, να συμμετέχουν πιστοί από όλη την χώρα και επιπλέον, από την Κύπρο, τη Γαλλία και κάποιες φορές, από ακόμη περισσότερες χώρες. Έτσι μας δίνεται η δυνατότητα να γνωριστούμε καλύτερα και να δεθούμε περισσότερο μεταξύ μας.

Έχει αντιμετωπιστεί και το θέμα των διαφορετικών γλωσσών, επειδή έχουμε άξιους μεταφραστές, αδελφές και αδελφούς που μας μεταφράζουν από τα Γερμανικά και τα αγγλικά, όταν συμμετέχουμε σε θείες λειτουργίες απεσταλμένων του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Για τους γαλλόφωνους και αγγλόφωνους αδελφούς και αδελφές που δεν γνωρίζουν ακόμη καλά την ελληνική γλώσσα, σχεδόν κάθε Σάββατο, το πρωί, τελείται μια θεία λειτουργία στα Αγγλικά με μετάφραση στα Γαλλικά.

Εξακολουθεί βέβαια να υπάρχει το θέμα της Αγίας Κοινωνίας, όμως και γι' αυτό έχει φροντίσει ο επουράνιος Πατέρας μας. Σε αρκετές οικογένειες υπάρχουν ιερατικά αξιώματα που διανέμουν την Αγία Κοινωνία. Για τους υπόλοιπους αδελφούς και αδελφές, υπάρχει η δυνατότητα, να τους επισκεπτόμαστε, τουλάχιστον μια φορά τον μήνα, για το σκοπό αυτό. Όσο για τους αδελφούς και τις αδελφές που ζουν μακριά και είναι απομονωμένοι, λαμβάνουν το γράμμα του Αποστόλου Περιφερείας, μαζί με καθαγιασμένες όστιες για την Αγία κοινωνία.

Μπορούμε λοιπόν να διαπιστώνουμε ότι ο Πανάγαθος Θεός Πατέρας, μας φροντίζει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να τον ευχαριστούμε, να τον υμνούμε και να τον δοξάζουμε.